

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI
OSIEDLA MICKIEWICZA W BIAŁYMSTOKU (W REJONIE
ULIC ELIZY ORZESZKOWEJ I MARII KONOPNICKIEJ)**

opracowanie:
mgr inż. Kamila Misiewicz
mgr inż. Elżbieta Drożdzał

Białystok, 03 czerwca 2020 r.

Urząd Miejski w Białymstoku

Departament Urbanistyki

Referat Planów Miejscowych

SPIS TREŚCI

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele.....	4
1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami	6
1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku	6
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku.....	9
1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.....	11
1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022	13
1.2.5. Program Ochrony Środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024.....	14
1.2.6. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego.....	16
1.2.7. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych.....	17
1.2.8. Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)	18
1.2.9. Plan zagospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.....	19
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	19
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	20
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	21
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	21
5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze projektu planu.....	21
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu.....	29
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	29
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	30
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU	32

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	35
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	38
10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi	38
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi	42
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)	45
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	46
WYKORZYSTANE MATERIAŁY	52
SPIS TABEL	54
SPIS RYSUNKÓW	54
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	54

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni około 23,27 ha, ograniczony ulicami: Elektryczną, Mickiewicza Augustowską, granicami działek o numerach geod.: 2197/4, 2197/6, 2130/4, 2130/2 i 2130/1, ulicą Świętojańską oraz granicami działek numer geod.: 1780/5, 1780/16 i 1780/2. Stanowi on obszar zabudowy śródmiejskiej.

Na przedmiotowym obszarze na niewielkich fragmentach obowiązują uchwały:

- Nr XXVI/316/2000 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 26 kwietnia 2000 r. w sprawie zmian miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku (rejon ul. J.K. Branickiego) i miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Białegostoku (rejon ul. Elektrycznej) (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego Nr 15, poz. 160 z dnia 26 maja 2000 r.),
- Nr LIX/591/97 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 30 października 1997 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku (rejon ul. M. Konopnickiej) (Dz. Urz. W. B. Nr 23, poz. 110),
- Nr LII/661/10 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 22 lutego 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części doliny rzeki Białej w Białymstoku (odcinek od ronda im. A.P. Lussy do ul. Piastowskiej) Dz. Urz. W.P. Nr 50, poz. 865 z 17.03.10 r., zmieniony uchwałą Nr LXIII/721/14 z 22 września 2014 r. (Dz. Urz. W.P. z 2014 r. poz. 3493. z dnia 22.10.2014 r.).

Pozostała część obszaru nie posiada obowiązującego planu miejscowego.

Jest to obszar zainwestowany, głównie zabudową mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową. W rejonie ulic: Mickiewicza i Marii Konopnickiej znajduje się teren zieleni – Ogródek Jordanowski, stanowiący ważny element przyrodniczy miasta – do zachowania i ochrony przed zabudową.

Potrzeba sporządzenia planu wynika przede wszystkim z konieczności określenia parametrów, sposobu kształtowania i uzupełnień zabudowy oraz zasad i zakresu przekształceń zabudowy istniejącej, a także utrzymania elementów uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego, jego skali i spójności architektoniczno-przestrzennej.

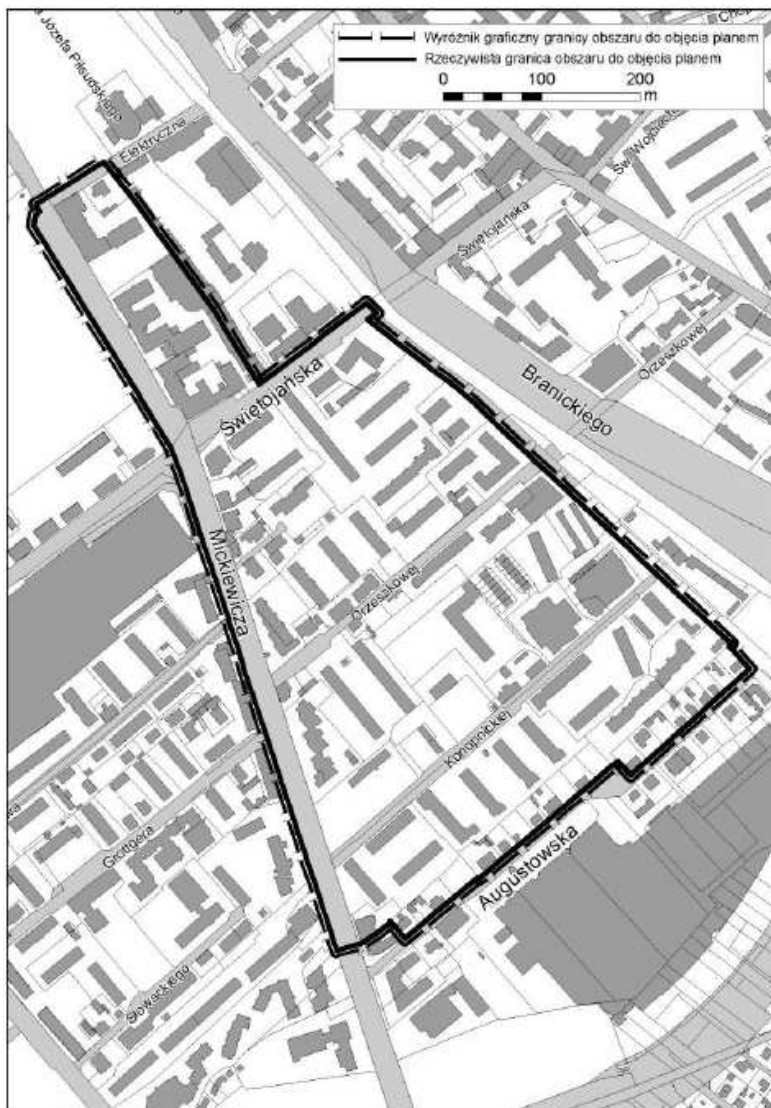
Teren opracowania wymaga określenia sposobu zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, wyznaczenia ogólnodostępnych ciągów pieszych, ich powiązań i kontynuacji. Konieczna jest również weryfikacja wskaźników i lokalizacji miejsc postojowych oraz obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej obszaru.

Na przedmiotowym obszarze zakłada się utrzymanie funkcji mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej oraz istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wzdłuż ulicy Augustowskiej. Przewiduje się ustalenie zasad ochrony poszczególnych budynków zabytkowych oraz zespołów uporządkowanej architektonicznie i przestrzennie zabudowy. Zakłada się utrzymanie ga-

barytów i wzajemnych relacji przestrzennych zabudowy, ograniczenie zakresu przekształceń istniejącej zabudowy.

Planuje się również określenie zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w tym na terenie Ogródka Jordanowskiego w rejonie ulic Mickiewicza i Marii Konopnickiej, ochronę wartościowego drzewostanu oraz ustalenie zasad zagospodarowania przestrzeni publicznych z zapewnieniem kontynuacji ciągów pieszych.

Istnieje możliwość realizacji inwestycji gminnych zawartych w omawianym projekcie planu miejscowego ze środków własnych Gminy Białystok z wykorzystaniem funduszy UE oraz środków zewnętrznych, jednak trudne jest to do dokładniejszego sprecyzowania na obecnym etapie.

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XXXVI/580/17 Rady Miasta Białystok z dnia 29 maja 2017 r.

Planowane zagospodarowanie terenów w opracowywanym planie miejscowym przedstawia się następująco:

- teren o symbolu **1U** przeznaczają się pod zabudowę usługową, w tym z zakresu administracji i nauki wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach: **2MW, 6MW, 8.1MW, 8.2MW, 10MW, 11MW, 15.1MW, 15.2MW, 17MW, 18MW, 20MW** przeznaczają się pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach: **3MW,U, 4MW,U, 19MW,U** przeznaczają się pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach: **5UO, 13UO, 14UO** przeznaczają się pod zabudowę usługową z zakresu oświaty wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny o symbolach: **7U, 9U** przeznaczają się pod zabudowę usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren o symbolu **12ZP** przeznaczają się pod zielenią urządzoną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi,
- teren o symbolu **16MN, 21MN, 22MN** przeznaczają się pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- drogi publiczne wraz z infrastrukturą techniczną oraz zielenią urządzoną: **1KD-Z** (ul. Adama Mickiewicza), **2KD-Z** (ul. Świętojańska), **3KD-D** (ul. Elektryczna), **4KD-D** (ul. Elizy Orzeszkowej), **5KD-D** (ul. Marii Konopnickiej),
- drogi wewnętrzne wraz z infrastrukturą techniczną: **6KDW, 7KDW, 8KDW, 9KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13KDW, 14KDW, 15KDW i 16KDW**.

Na całym obszarze objętym projektem planu zakazuje się lokalizacji:

- 1) obiektów obsługi komunikacji:
 - a) stacji paliw płynnych i gazowych,
 - b) stacji obsługi pojazdów, lakierni, myjni,
 - c) warsztatów: samochodowych, mechanicznych, wulkanizacyjnych i naprawczych;
- 2) warsztatów stolarskich, ślusarskich i kamieniarskich;
- 3) usług pogrzebowych, wyrobu trumien i nagrobków oraz spalarni i spopielarni zwłok;
- 4) garaży typu „blaszak”;
- 5) tymczasowych obiektów budowlanych – z zastrzeżeniem ustaleń szczegółowych oraz obiektów wymienionych w § 18 ust. 2 pkt 1. (dot. przestrzeni publicznych),

1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej) powiązany jest z następującymi dokumentami:

1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku

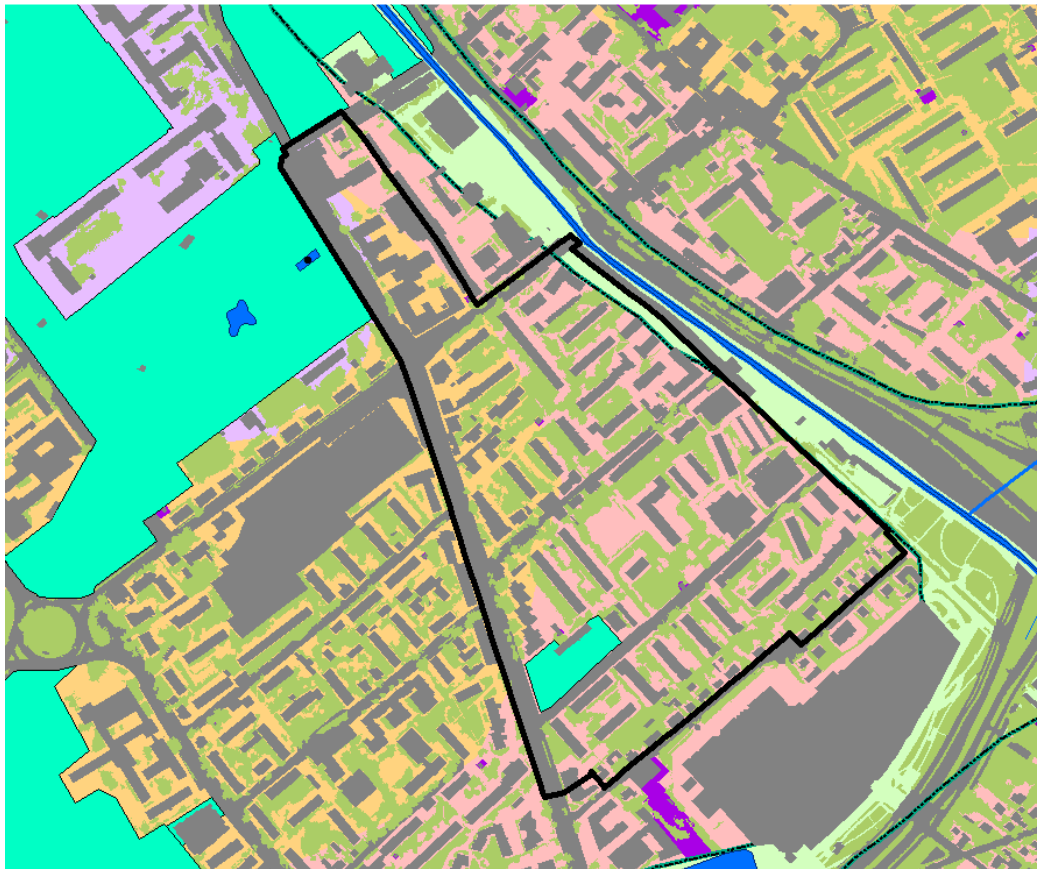
Wnioski wynikające z uwarunkowań ekofizjograficznych dotyczące omawianego obszaru:

- Większość obszaru ma średnio korzystne warunki fizjograficzne do zabudowy, z poziomem wody gruntowej od 1 do 2 m p.p.t. Niekorzystne warunki fizjograficzne do zabudowy panują w przebiegającej dolinie rzecznej oraz częściowo na północy, zaś dobre warunki do zabudowy ma fragment obszaru na zachodzie. Głębokość występowania pierwszego poziomu wody od

powierzchni terenu na prawie całym terenie kształtuje się na poziomie od 1-2 m p.p.t, tylko na części terenu na zachodzie poziom ten jest niższy i wynosi od 2-4 m p.p.t

- Mapa przydatności terenu do funkcji użytkowych w Ekofizjografii Białegostoku (2012) przedstawia zagospodarowanie omawianego obszaru następująco:
 - fragment doliny rzecznej preferowany jest do urządzenia zieleni miejskiej i terenowych obiektów sportowo-rekreacyjnych,
 - obszar doliny rzecznej to system korytarzy ekologicznych, który powinien być wyłączony z zabudowy. To obszary z dominacją funkcji ochronnych i turystyczno – rekreacyjnych, dopuszczalne jest zainwestowanie rekreacyjne o charakterze drobnych, drewnianych form architektonicznych,
 - zieleń osiedlowa, komunikacyjna pełni funkcję uzupełniającą system przyrodniczy,
 - istniejący ogródek jordanowski to obszar ograniczonego zainwestowania budowlanego – teren urządzonej zieleni miejskiej.
- Zachowanie, odbudowa i powiększanie udziału terenów, na których możliwa jest infiltracja, retencja wód opadowych, a także ochrona przed zabudową zachowanych jeszcze w dobrym stanie fragmentów doliny Białej i jej dopływów jest najtańszym, prawie bezinwestycyjnym sposobem na poprawę stanu gospodarki wodno – ściekowej w Białymstoku. Ochrona terenów czynnych biologicznie jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Powierzchnie te w dolinach rzecznych pełnią jednocześnie rolę odbiorników wód z kanalizacji sanitarnej. Utrzymanie i powiększanie takich terenów jest najprostszą metodą na poprawę/nie pogarszanie sytuacji związanej z niewydolnością systemu kanalizacji sanitarnej w trakcie opadów nawałnych.
- Korytarz ekologiczny Doliny Białej i jej dopływów stanowi w skali lokalnej najważniejszy ciąg ekologiczny, za pośrednictwem którego realizują się związki pomiędzy Puszcą Knyszyńską, Stawami Dojlidzkimi i Doliną Supraśli. Odgałęzienia tego systemu pozwalają na wzajemne powiązania większych kompleksów leśnych i terenów otwartych na terenie miasta i poza nim. Te naturalne związki mają ogromne znaczenie dla podtrzymania i permanentnego odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta.
- W porównaniu do innych miast wojewódzkich oraz do normatywów zawierających wytyczne co do ilości i jakości zieleni w mieście, można stwierdzić, że ilość białostockiej zieleni jest niewystarczająca, pomimo nieznacznego wzrostu powierzchni skwerów i zieleńców w ostatnich latach.
- Przy odpowiednim zagospodarowaniu skupiska drzew, pasy drzew i pojedyncze drzewa spełniają następujące funkcje:
 - współdziałają w poprawianiu warunków mikroklimatycznych
 - przejmują funkcje czynników strukturotwórczych w „architekturze” krajobrazu terenów równinnych o małej lesistości,
 - są bardzo ważnym elementem potencjału rekreacyjnego w mieście,
 - są potencjalnymi ostojami gatunków roślin i zwierząt.
- Szczególne miejsce w krajobrazie miejskim mają pasma i skupiska zieleni drzewiastej i krzaczastej, które łączą tereny zabudowane z otaczającą przyrodą,
- W związku z konsekwentną zabudową wszystkich terenów włączanych do obszaru Białegostoku dramatycznie wzrosła w ostatnich latach powierzchnia nieprzepuszczalna dla opadów atmosferycznych. Na terenie miasta dominują obszary, które charakteryzuje odpływ sztuczny, jest to proces przyczyniający się do przyspieszenia obiegu wody i pośrednio wpływający na

zagrożenia występowania zalewów w dolinie Białej. Obszar z dominującym procesem odpływu sztucznego obejmuje w zasadzie wszystkie tereny ze zwartą zabudową, gdzie woda opadowa odbierana jest systemem kanalizacji deszczowej. Pozostałe obszary cechują się zróżnicowanymi właściwościami hydrologicznymi. W zależności od cech środowiska, w różnym stopniu przyczyniają się one do hamowania negatywnego procesu odpływu sztucznego wód opadowych. Kluczowe znaczenie dla funkcjonowania hydrologicznego w mieście mają te procesy, które przyczyniają się do zachowania zasobów wodnych (retencji), w tym zasilania wód podziemnych i odnowy tych zasobów, a także tereny sprzyjające spowolnieniu obiegu wody (ograniczenie odpływu sztucznego).

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku
(w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej)

Tereny całkowicie wyłączone z przeznaczenia pod zabudowę

**Obszary kształtowania systemu przyrodniczego miasta
na bazie naturalnych walorów przyrodniczych środowiska**

Obszaryz dominującą funkcją ochronnych i turystyczno - rekreacyjnych, o wysokich walorach ekologicznych z dominującą funkcją gleboochronnej, wodochronnej i krajobrazowej.
Obszaryaktywnego kształtowania i renaturalizacji środowiska, dopuszczalne zainwestowanie rekreacyjne o charakterze drobnych, drewnianych form architektonicznych

----- Granica systemu korytarzy ekologicznych - maksymalny zasięg terenów budowlanych

*Obszary ograniczonego zainwestowania budowlanego
(obiekty obsługujące tereny zielone, publiczne i specjalne)*

Tereny urządzonej zieleni miejskiej

■ Parki spacerowo-wypoczynkowe, skwery, ogrody działkowe, cmentarze

Tereny kształtowania funkcji uzupełniających system przyrodniczy

■ Fragmenty dolin rzecznych - preferowane do urządzenia zieleni miejskiej i terenowych obiektów sportowo-rekreacyjnych

■ Zieleni osiedlowa, komunikacyjna i ochronna

Potencjalne tereny inwestycyjne

- Tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy
- Tereny o średnio korzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy
- Tereny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Obszary zabudowane

■ Zabudowa i ciągi komunikacyjne

Obszary potencjalnych konfliktów i zagrożeń

- Tereny produkcyjne i przemysłowe
- Miejsca występowania rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt

Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych

źródło: Ekofizjografia Białegostoku (Kwiatkowski i Gajko 2012)

1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

Ustalenia *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych.

Projekt przedmiotowego planu nie narusza ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” uchwalonego uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.

W studium przeważająca część przedmiotowego obszaru określona została jako **1CS - tereny centrum śródmiejskiego, zaliczanych do obszarów urbanizacji**.

Na tych terenach funkcje podstawowe to: zabudowa usługowa, wytwórczość drobna, zabudowa mieszkaniowa wysokiej intensywności oraz zabudowa wielofunkcyjna (usługowo-mieszkaniowa).

Funkcje uzupełniające to: zabudowa mieszkaniowa średniej intensywności, tereny zieleni urządzonej, tereny przestrzeni publicznych, komunikacja, infrastruktura techniczna oraz istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania tego terenu to:

- dążenie do kształtowania zabudowy wielofunkcyjnej o charakterze wielkomiejskim (zwartym, ciągłym, intensywnym),
- kształtowanie zabudowy usługowej służącej realizacji celów publicznych,
- kształtowanie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej o różnorodnych formach (w tym apartamentowej, na wynajem),
- zachowanie i tworzenie powiązań najważniejszych przestrzeni publicznych z terenami otwartymi tworzącymi system przyrodniczy miasta,
- kształtowanie zabudowy i zagospodarowania z uwzględnieniem historycznych osi kompozycyjnych i widokowych oraz dominant,

- ochrona i kształtowanie miejskich przestrzeni publicznych, powiązanych z programem usługowym,
- ochrona układów przestrzennych o wartościach historycznych i kulturowych,
- kształtowanie standardów komunikacyjnych (w tym zasad ruchu samochodowego, parkowania, obsługi komunikacją zbiorową).

Północna część obszaru objętego projektem planu oznaczona została jako **1UP – tereny usług publicznych**.

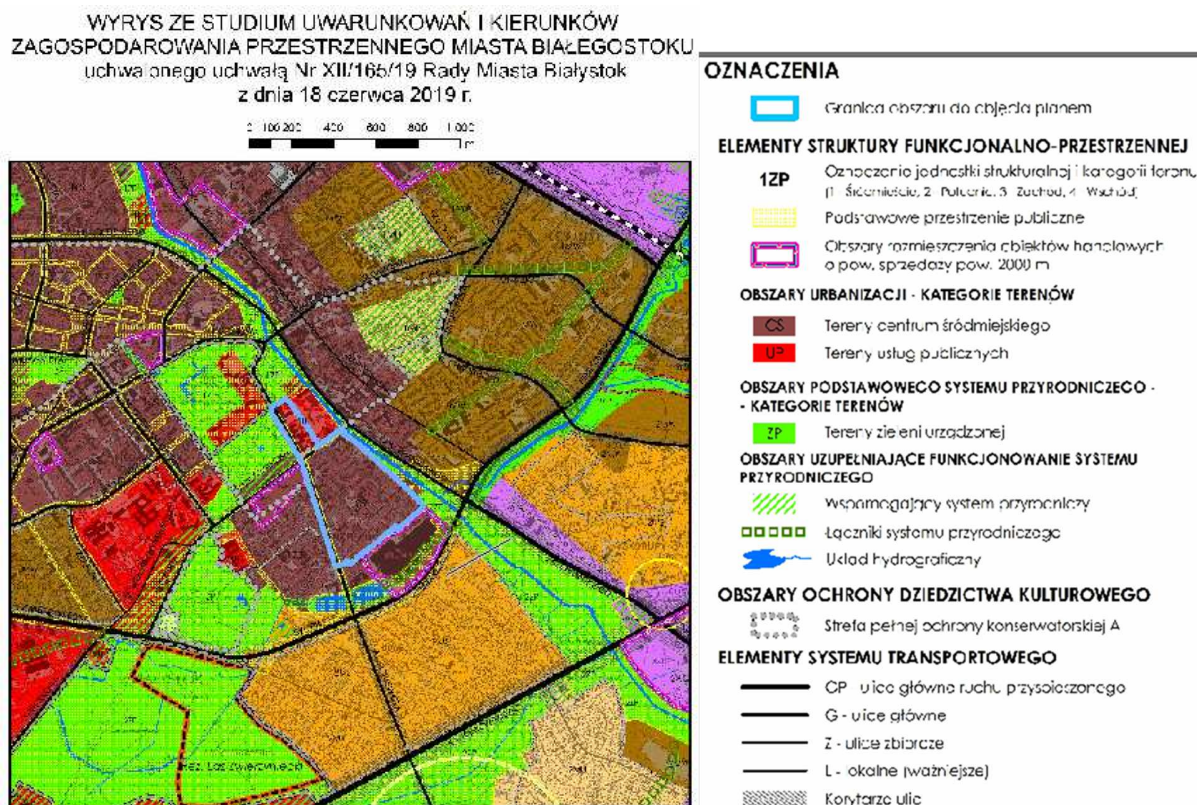
Funkcja podstawowa na tych terenach to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych (usługi nierynkowe) o znaczeniu ponadlokalnym.

Funkcje uzupełniające to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych o znaczeniu lokalnym, zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych, w tym handlu, gastronomii, zamieszkania zbiorowego, turystyki i innych towarzyszących funkcji podstawowej, - zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, tereny zieleni urządzonej, tereny przestrzeni publicznych, komunikacja, infrastruktura techniczna, istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania tego terenu to:

- kształtowanie zabudowy usługowej służącej realizacji celów publicznych,
- zachowanie głównych przestrzeni publicznych, osi kompozycyjnych i widokowych,
- kształtowanie powiązań z terenami otwartymi, tworzącymi system przyrodniczy miasta.

Ustalone w projekcie planu wskaźniki minimalnej powierzchni biologicznie czynnej oraz maksymalnej powierzchni zabudowy na obszarze objętym projektem planu mieszczą się w wyznaczonych w studium przedziałach.

Rysunek 3 Wyrys ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*

1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

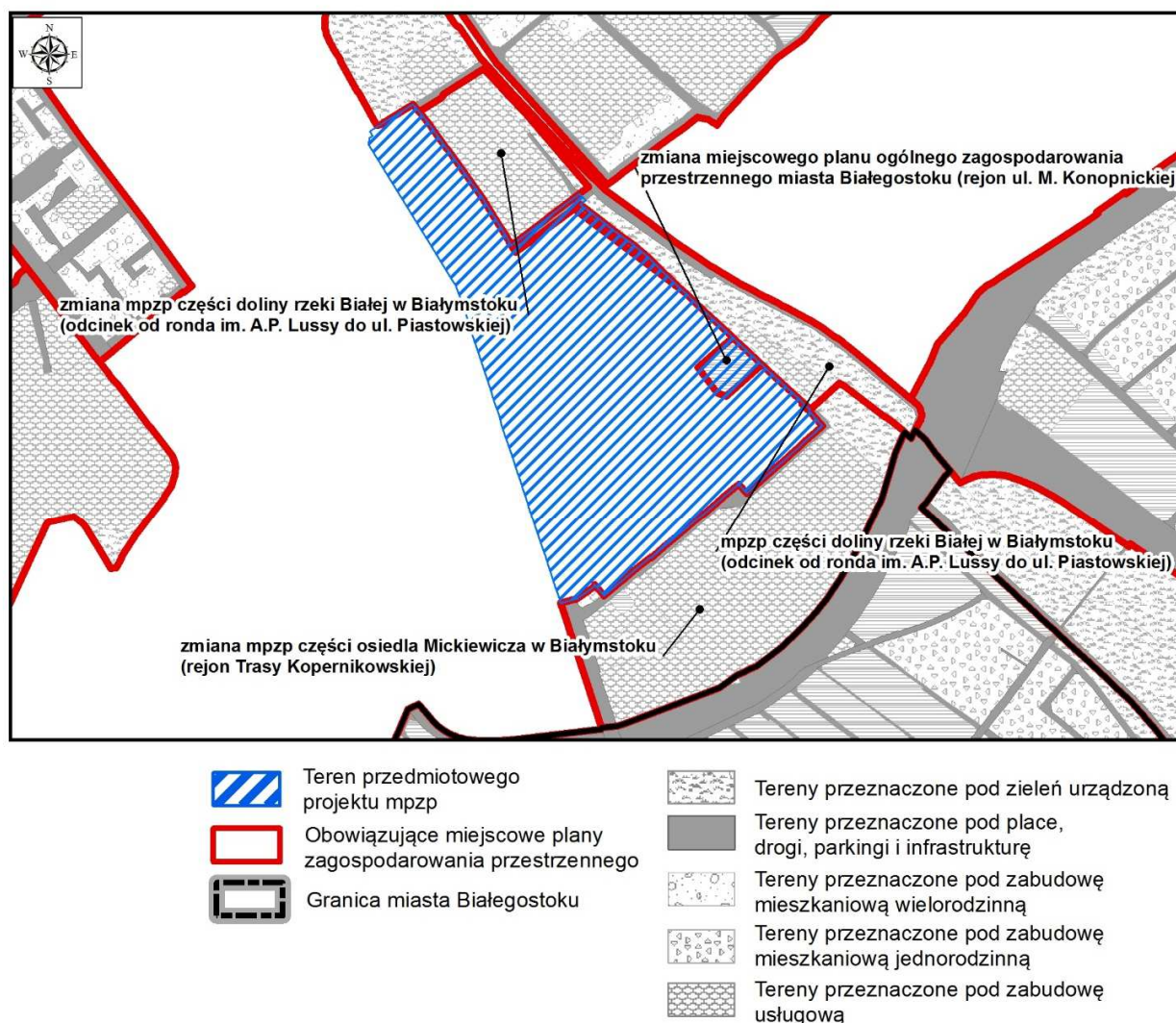
Na przedmiotowym obszarze na niewielkim fragmencie obowiązuje zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku (rejon ul. M. Konopnickiej), uchwalonego uchwałą Nr LIX/591/97 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 30 października 1997 r. W zmianie planu ogólnego jest to teren o symbolu 30.4.1.MU,P o funkcji mieszkaniowo – usługowej z produkcją nieuciążliwą. W przypadku realizacji budownictwa mieszkaniowego wielorodzinnego ustalono zagospodarowanie minimum 25% powierzchni terenu zielenią osiedlową w formie trawników, zadrzewień i zakrzewień placu zabaw dla dzieci i miejsca wypoczynku codziennego.

Na niewielkim fragmencie od północnego-wschodu obowiązuje również uchwała Nr XXVI/316/2000 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 26 kwietnia 2000 r. w sprawie zmian miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku (rejon ul. J.K. Branickiego) i miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Białegostoku (rejon ul. Elektrycznej) oraz uchwała Nr LII/661/10 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 22 lutego 2010 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części doliny rzeki Białej w Białymstoku (odcinek od ronda im. A.P. Lussy do ul. Piastowskiej) (jest to teren drogi o symbolu 2KD-Z oraz niewielki fragment terenu 4ZP,WS

przeznaczony pod zielenią urządzonej oraz wody powierzchniowe śródlądowe – rzeka Biała, wraz z urządzeniami towarzyszącymi.

Ponadto obszar miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej) sąsiaduje:

- od północnego-wschodu z **miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części doliny rzeki Białej w Białymstoku (odcinek od ronda i. A.P. Lussy do ul. Piastowskiej)**, uchwalonego uchwałą Nr LII/661/10 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 22 lutego 2010 r. oraz wraz ze zmianą ww. planu z 2014 r. Za północno – wschodnią granicą sąsiaduje on z następującymi terenami z powyższej uchwały i jej zmiany:
 - terenem o symbolu **1.1ZP,WS,KPL** – Park Stary, który przeznacza się pod zielenią parkową, wody powierzchniowe śródlądowe – rzeka Biała oraz plac miejski wraz z urządzeniami towarzyszącymi,
 - terenem o symbolu **4ZP,WS** przeznaczonym pod zielenią urządzonej oraz wody powierzchniowe śródlądowe – rzeka Biała, wraz z urządzeniami towarzyszącymi,
 - terenem o symbolu **2UE** przeznaczonym pod zabudowę usługową, warsztaty, stację transformatorowo – rozdzielczą 110/15kV (RPZ-3) oraz linie kablowe 110 kV i 15 kV wraz z parkingami, urządzeniami towarzyszącymi i zielenią urządzonej.
- od południa z **miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (rejon Trasy Kopernikowskiej)** uchwalonego uchwałą Nr XLV/521/05 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 25 lipca 2005 r. Sąsiaduje on z następującymi terenami z powyższej uchwały:
 - terenem o symbolu **1MW,U** przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, urządzeniami rekreacji i zielenią urządzonej,
 - terenem o symbolu **4MU** przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniowo-usługową wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami i zielenią urządzonej,
 - terenem o symbolu **5U** przeznaczonym pod zabudowę usługową wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami i zielenią urządzonej,
 - terenem o symbolu **6UC,W,ZP** przeznaczonym pod centrum handlowo-rekreacyjno-usługowe z zielenią urządzonej wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami i zielenią urządzonej.

Rysunek 4 Projekt planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko koncentrować się powinny głównie na działaniach edukacyjnych i informacyjnych. W ramach prowadzonych działań edukacyjnych zwrócić należy również uwagę na promocję wykorzystania produktów wytwarzanych z materiałów odpadowych.

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).

- 2) Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji.
- 3) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 4) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 5) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.
- 6) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.
- 7) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 8) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 9) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 10) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

W projekcie planu uwzględniono zapisy odnośnie gospodarki odpadami.

1.2.5. Program Ochrony Środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki polityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem polityki ochrony środowiska na lata 2017 – 2020 będzie, podobnie jak w latach poprzednich, dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądanych (wskazywanych) kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2017-2024 Kierunek interwencji
Jakość powietrza i ochrona klimatu	<p>Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza</p> <ul style="list-style-type: none"> - Poprawa efektywności energetycznej w sektorze publicznym, w tym termomodernizacja i wymiana oświetlenia; - Rozbudowa systemu dróg dla rowerów i innej infrastruktury rowerowej, promocja ruchu rowerowego; - Ograniczenie ruchu docelowego do centrum miasta; - Eliminacja ruchu, w tym tranzytowego z centrum miasta m.in. przez budowę obwodnic i dróg miejskich stanowiących dogodne połączenie między dzielnicami; - Ograniczenie emisji z transportu publicznego; - Poprawa jakości infrastruktury drogowej; - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza.
Zagrożenie hałasem	<p>Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego; - Ograniczenie uciążliwości lokali i imprez masowych.
Pola elektromagnetyczne	<p>Ochrona społeczeństwa przed nadmiernym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych</p> <ul style="list-style-type: none"> - Monitoring pól elektromagnetycznych; - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia pól elektromagnetycznych; - Kontrola źródeł pól elektromagnetycznych; - Zmniejszenie liczby źródeł promieniowania.
Gospodarowanie wodami	<p>Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania , ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zapewnienie odpowiedniej jakości wody pitnej poprzez modernizację zbiorowego systemu uzdatniania i dystrybucji wody; - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami; - Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych.
Powierzchnia ziemi	<p>Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi</p> <ul style="list-style-type: none"> - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi; - Zapobieganie degradacji gleb.
Gospodarowanie odpadami	<p>Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki odpadami</p> <ul style="list-style-type: none"> - Doskonalenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami w szczególności systemu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z obszaru miasta - Osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2017-2024 Kierunek interwencji
	- Poprawa jakości środowiska.
Zasoby przyrodnicze	Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należytym stanie; - Zwiększenie bioróżnorodności w parkach i na skwerach walorów przyrodniczych.

1.2.6. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030* i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju (DSRK 2030, ŚSRK 2020, KSRR 2020) oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią częściowych dokumentach strategicznych. Cele te oraz realizujące je zasady i kierunki działań wynikają z uwarunkowań zagospodarowania oraz uwzględniają wnioski zgłoszone do *Planu* przez samorządy województw sąsiadujących, organy samorządu powiatowego i gminnego. System celów polityki przestrzennej zagospodarowania województwa obejmuje cel strategiczny i 5 celów częściowych, stanowiących jego rozwinięcie, odniesionych do kluczowych elementów zagospodarowania województwa, w tym jego obszarów funkcjonalnych.

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele częściowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju - oznaczająca taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
 - zasada racjonalności ekonomicznej,
 - zasada preferencji regeneracji,
 - zasada przezorności ekologicznej,
 - zasada kompensacji ekologicznej,
- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
 - zasada hierarchiczności celów,
 - zasada dynamicznego strefowania,
 - zasada partycypacji społecznej,
 - zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,
 - zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
 - zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
 - zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.7. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

Celem *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych* przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *KPOŚK* jest instrumentem wdrażania dyrektywy Rady 91/271/EWG w odniesieniu do redukcji zanieczyszczeń biodegradowalnych z oczyszczalni > 2 000 RLM oraz redukcji związków azotu i fosforu.

Białystok został uznany za aglomerację priorytetową dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego. Aglomeracja (wg Prawa wodnego) oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych.

Część obszaru aglomeracji nie obsługiwana systemem kanalizacyjnym powinna mieć wg *KPOŚK* zapewnione odprowadzenie i oczyszczanie ścieków przy wykorzystaniu systemów indywidualnych na odpowiednim poziomie ochrony środowiska.

Kolejne aktualizacje *KPOŚK* (w 2005 r., 2010 r., 2011 r., 2016 r. i 2017 r.) dotyczyły głównie weryfikacji wykazu aglomeracji oraz planowanych inwestycji w zakresie ich wyposażenia w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków.

Wnioski z *Prognozy oddziaływania na środowisko* wskazują, że realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska, poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (m.in. rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności.

1.2.8. Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020.

Zmiany klimatyczne w stosunku do gospodarki przestrzennej i obszarów zurbanizowanych będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności m.in. ze względu na zwiększone ryzyko powodziowe, deficyt wody, podniesienie, a także obniżenie poziomu wód gruntowych. Zmiany klimatu w kontekście przestrzennym oddziałują na cały kompleks problemów zagospodarowania przestrzennego, które w skrajnym przypadku mogą generować konflikty społeczne i ograniczać możliwości rozwoju. Miasta zagrożone są bezpośrednio trzema zjawiskami: intensyfikacją miejskiej wyspy ciepła i silnymi ulewami powodującymi podtopienia oraz suszą sprzyjającą deficytowi wody w miastach. W mniejszym stopniu zagrożenie stanowią silne wiatry, które z uwagi na dużą szorstkość podłoża w miastach tracą swoją siłę. Miejska wyspa ciepła jest efektem zaburzonego przez powierzchnie sztuczne (asfalt, beton, pokrycia dachów itp.) przebiegu procesów wymiany energii między podłożem a atmosferą. Dodatkowo wzmacnia ją wzrastająca temperatura co sprzyja stresowi cieplnemu, stagnacji powietrza nad miastem, wzrostowi koncentracji zanieczyszczeń powietrza, w tym pyłu zawieszonego i smogu.

Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cel ten zostanie osiągnięty poprzez realizację celów szczegółowych i wskazanych w ich ramach kierunków działań w odniesieniu do analizowanego projektu planu poprzez m.in.:

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

1.1 - dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu

Ten kierunek ma na celu usprawnienie funkcjonowania sektora w warunkach nadmiaru, jak i niedoboru wody. Zaproponowane działania zapewnią usprawnienie systemu gospodarowania wodami w Polsce, ułatwią dostęp do wody dobrej jakości, ograniczą negatywne skutki susz i powodzi, pozwolą na poprawę i utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów od wód zależnych (w tym prowadzenie działań polegających na ochronie wód śródlądowych przed eutrofizacją) oraz poprawią bezpieczeństwo i efektywność ekonomiczną gospodarki wodnej.

1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu

Konieczne będzie dostosowanie systemu energetycznego do wahań zapotrzebowania zarówno na energię elektryczną, jak i ciepłą, m.in. poprzez wdrożenie stabilnych niskoemisyjnych źródeł energii. Istotne będzie także wykorzystanie odnawialnych źródeł energii: energii słonecznej, wiatrowej, biomasy i energii wodnej.

1.5 – adaptacja do zamian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie

Działania w tym zakresie powinny zmierzać do objęcia całego terytorium kraju skutecznym systemem planowania przestrzennego zapewniającego właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów, z uwzględnieniem narzędzi informatycznych. Jednocześnie, w sektorze budownictwa konieczne będzie uwzględnienie potencjalnego oddziaływania zjawisk ekstremalnych spowodowanych zmianami klimatu.

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. Wprowadza ona zintegrowaną politykę wodną mającą na celu zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej po rozsądnej cenie, która umożliwi rozwój gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska. Głównym celem RDW jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich części wód.

Zgodnie z przepisami RDW planowanie gospodarowania wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Plany gospodarowania wodami (PGW) są narzędziem planistycznym, które ma usprawnić proces osiągania celów środowiskowych. Stanowią one będą fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. PGW będą miały wpływ nie tylko na kształtowanie gospodarki wodnej, ale także na inne sektory gospodarki, w tym: przemysł, rolnictwo, leśnictwo, gospodarkę komunalną, transport, rybołówstwo czy turystykę. To dokument który obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej) wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293, z późn. zm.) oraz art. 46 pkt 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o

środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak: WPN.411.1.40.2017.AR z dnia 14.07.2017 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (uzgodnienie nr 27/NZ/17 z dnia 21.07.2017 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje teren projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą Nr XXXVI/580/17 Rady Miasta Białystok z dnia 29 maja 2017 r. i tereny sąsiednie w obszarze, na którym mogłyby skutkować realizacją ustaleń tego planu.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziałyvaniach. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Dla zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej) prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta uwzględniającej

m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

Na podstawie artykułu 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co najmniej raz w kadencji Prezydent Miasta przekazuje Radzie Gminy wyniki analiz. Zostaną one poszerzone o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów. Jednym z narzędzi, które posłuży do ww. analizy będzie ortofotomapa Białegostoku.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej) oraz zamierzenia inwestycyjne wynikające z realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze projektu planu

budowa geologiczna, geomorfologia oraz powierzchnia terenu

W szerszym układzie przyrodniczym, teren objęty opracowaniem położony jest na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Budulcem pokrywy glebowej są utwory czwartorzędowe zlodowacenia środkowopolskiego.

Obszar projektu planu znajduje się w centralnej części Białegostoku. Teren opada w kierunku doliny Białej od wysokości ok. 142,5 m n.p.m. na zachodzie omawianego obszaru do ok. 131,25 m n.p.m. znajdującym się na wschodzie.

Na podstawie map opracowanych przez W. Kwiatkowskiego (Geomorfologia i Geologia) w 2004 r. prawie cały teren leży na wysoczyźnie moreny dennej zbudowanej z gliny zwałowej. Tylko niewielki fragment stanowi forma pochodzenia rzecznej – taras zalewowy, dno doliny, zbudowane z piasków humusowych i namulów dolin i zagłębień okresowo przepływowanych. Natomiast na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) zauważa się, że znaczną część obszaru zajmuje równina wodnolodowcowa, zbudowana z piasków i żwirów wodnolodowcowych. Część północno-wschodnią stanowi wysoczyzna moreny dennej złożona z gliny zwałowej oraz w części wschodniej zaznacza się forma rzeczna – dno doliny rzecznej zbudowane z piasków humusowych i namulów den dolinnych oraz zagłębień okresowo przepływowanych. Od zachodu widoczny jest fragment wysoczyzny moreny ablacyjnej, złożonej z piasków, żwirów i głazów lodowcowych.

Większość obszaru ma średnio korzystne warunki fizjograficzne do zabudowy, z poziomem wody gruntowej od 1 do 2 m p.p.t. Niekorzystne warunki fizjograficzne do zabudowy

panują w przebiegającej dolinie rzecznej oraz częściowo na północy, zaś dobre warunki do zabudowy ma fragment obszaru na zachodzie.

Przepuszczalność gruntów na tym terenie jest dość różna. Część środkowa projektu planu charakteryzuje się przepuszczalnością bardzo słabą – piaski gliniaste, pyły, gliny i ropy. W części północnej, gdzie znajdują się piaski drobne i słabogliniaste oraz piaski pylaste, przepuszczalność jest słaba. W części południowo – zachodniej przepuszczalność jest łatwa (żwiru i pospółki) oraz średnia (piaski średnio i gruboziarniste).

Teren objęty projektem planu został w znacznej mierze zurbanizowany i przekształcony. W wyniku wkraczania budynków oraz realizacji układu komunikacyjnego profile gleb zostały zniekształcone i przemieszane.

warunki hydrograficzne i hydrogeologiczne

Biorąc pod uwagę podział hydrograficzny zlewni topograficznych zauważa się, że prawie cały obszar znajduje się w Przyrzeczu Białej, zaś pozostała część należy do zlewni Białej – Cieką Zwierzynieckiego. Spływ wód opadowych w przypowierzchniowych warstwach piaszczystych odbywa się zgodnie ze spadkiem terenu w kierunku przepływającego cieką.

Fragment we wschodniej części obszaru stanowi dolina rzeczna. Za wschodnią granicą opracowania przepływa rzeka Biała.

Głębokość występowania pierwszego poziomu wody od powierzchni terenu na prawie całym terenie kształtuje się na poziomie od 1-2 m p.p.t, tylko na części terenu na zachodzie poziom ten jest niższy i wynosi od 2-4 m p.p.t. Wskazane jest utrzymanie dalszego swobodnego przepływu wód gruntowych.

Cały teren znajduje się na obszarze leją depresyjnego, jest to obszar, w którym na skutek odwodnienia nastąpiło obniżenie zwierciadła wód podziemnych pierwszego poziomu. Związany jest on bezpośrednio z eksploatacją ujęć komunalnych.

Teren opracowania nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od obszaru Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl.

Na omawianym terenie znajduje się kilka budynków niepodłączonych do kanalizacji sanitarnej. Korzystnym działaniem byłby wymóg podłączenia budynków do scentralizowanego systemu wodno-ściekowego.

Znaczna część obszaru charakteryzuje się dominacją sztucznego odpływu powierzchniowego oraz podziemnego. Powierzchnie dachów, ulic, chodników, placów i wszystkie inne grunty pokryte sztuczną nawierzchnią, cechuje całkowity brak infiltracji, praktycznie cała woda opadowa i roztopowa jest szybko odprowadzana do kanalizacji deszczowej. Udział w wysokiej zabudowie osiedlowej, drobnych powierzchni chłonnych w postaci trawników, zieleńców, grup i szpalerów drzew przyczynia się do częściowego spowolnienia odpływu i zatrzymywania wody w glebie. Obszary pokryte roślinnością, charakteryzują się procesem intercepcji. Rośliny na tych terenach przechwytyują wodę i przyczyniają się do spowolnienia obiegu wody. Jednak są to tereny zbyt małe powierzchniowo, by wpływać znacząco na zmniejszenie odpływu sztucznego na terenie miasta.

szata roślinna

Szata roślinna na analizowanym terenie ze względu na lokalizację na obszarze miasta jest silnie przekształcona. Zieleń miejską uzupełniają pojedyncze drzewa i grupy drzew przy zabudowie oraz miejskie trawniki, które są ubogie ze względu na zajmowane sztuczne siedlisko i cykliczne koszenie, co zmniejsza ich różnorodność biologiczną. Przy ulicy Konopnickiej i Mickiewicza znajduje się Ogródek Jordanowski z licznymi zadrzewieniami. Ważną i wyodrębniającą się funkcją tego typu zieleni jest organizacja zabaw dziecięcych. To teren stworzony z myślą o dzieciach, gdzie oprócz miejsc z wydzielonymi urządzeniami służącymi zabawie, zlokalizowane są również liczne zadrzewienia. Ten teren rekreacyjno-wypoczynkowy jest adresowany do dzieci i specjalnie dla nich urządzony.

W bliskim sąsiedztwie drzew tworzy się korzystny mikroklimat. Skupiska drzew oraz pojedyncze drzewa są ponadto siedliskiem wielu zwierząt. Drzewa wzbogacają bioróżnorodność środowiska. Dojrzałe drzewa o dobrej kondycji zdrowotnej poprawiają jakość powietrza, pomagają ochłodzić i odświeżyć powietrze. Drzewostan na całym terenie budują takie gatunki jak: kliny, lipy, wierzby, dęby, kasztanowce, jarząby, jesiony oraz rośliny ozdobne. Roślinność korzystnie wpływa na wymianę mas powietrza w mieście.

Porosty, głównie porosty nadrzewne są istotnym wskaźnikiem czystości powietrza stosowanym przy analizie zanieczyszczenia powietrza w miastach. Teren objęty opracowaniem rozpatrywany w kategorii wegetacji porostów objęty jest III strefą lichenindykacyjną, w której na korze drzew dominują gatunki porostów o plechach skorupiastych i proszkowatych.

Do obszarów cechujących się niskim stopniem aktywności biologicznej należą tereny zabudowy wielorodzinnej, gdzie proporcja terenów otwartych względem zabudowanych jest korzystniejsza dla warunków środowiska życia. Towarzysząca roślinność ogrodowa ozdobna lub użytkowa zajmuje 26-50%. Najniższy stopień aktywności biologicznej obejmuje tereny zabudowy ze znikomym udziałem roślinności w przedziale 0-25%. Jest to zabudowa zwarta, charakterystyczna dla niektórych fragmentów centralnych części miasta. Niski udział terenów czynnych biologicznie powoduje, że tereny te stanowią swoiste bariery w łączności przyrodniczej. Tereny pokryte roślinnością wysoką intensywnie użytkowane to teren ogródka jordanowskiego. Jest to teren urządzonej zieleni, o specyficznym kształtowaniu ozdobnej zieleni niskiej i wysokiej, który jest miejscem intensywnego użytkowania i rekreacji mieszkańców miasta.

ochrona przyrody i powiązania przyrodnicze

Część północno-wschodnia to fragment doliny rzecznej, która to ciągnie się dalej za wschodnią granicą opracowania. Doliny rzeczne są – poza lasami – najbardziej wartościowym środowiskiem przyrodniczym, stanowiącym podstawę bytu bogatej grupy zbiorowisk roślinnych, chronionych gatunków roślin oraz organizmów zwierzęcych: owadów (motyli), ptaków, płazów, gadów i ssaków. Są to główne ostoje różnorodności biologicznej na terenie Białegostoku. Pełnią funkcję lokalnego korytarza ekologicznego. Korytarz ekologiczny wg definicji zawartej w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody jest obszarem umożliwiającym migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Najważniejsza jest ochrona funkcjonalności korytarza i niedopuszczenie do zablokowania ich ciągłości. Korytarz położony wzdłuż dolin rzecznych cechuje się najszerszym spektrum występowania gatunków, jest miejscem żerowania, rozrodu, schronienia dla części organizmów występujących w płatach połączonych przez korytarze ekologiczne. Korytarze ekologiczne stanowią istotny element struktury przestrzeni przyrodniczej,

pozwalający na łączenie w sieć obszarów cennych przyrodniczo, a tym samym umożliwiając funkcjonalne wzmocnienie systemu przyrodniczego.

W sąsiedztwie omawianego terenu znajdują się również będące w systemie przyrodniczym miasta parki: Park im. Księcia Józefa Poniatowskiego oraz Park Planty. Parki są najbardziej wartościowymi elementami systemu zieleni, ponieważ przeznaczone są one do wypoczynku i rekreacji zarówno ludzi starszych, jak i młodzieży i dzieci. Ich obecność urozmaica architekturę i poprawia pejzaż miasta. Parki są ostoją licznych gatunków roślin, ich obecność poprawia mikroklimat miejski, który jest mocno zachwiany głównie poprzez duże natężenie ruchu ulicznego.

fauna

Na analizowanym terenie mogą przebywać gatunki ptaków synantropijnych ze względu na silnie przekształcone środowisko w śródmiejskiej części miasta.

jakość powietrza

W wykonanej „Ocenie poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref województwa podlaskiego w 2017 roku” (WIOŚ 2018) sklasyfikowano Białystok (strefa – aglomeracja białostocka) pod względem:

- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla SO₂, NO₂, PM₁₀, ołowiu w pyle zawieszonym PM₁₀, benzenu, tlenku węgla oraz pyłu zawieszonym PM_{2,5} w klasie wynikowej A,
- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla arsenu, kadmu i niklu w pyle zawieszonym PM₁₀ w klasie wynikowej A, z wyjątkiem benzo(a)pirenu – klasa wynikowa C,
- kryterium ochrony zdrowia z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D2.

Wyniki badań przeprowadzane od 2004 r. stwierdziły przekroczenia poziomów celów długoterminowych dla ozonu dla kryterium - ochrona zdrowia. Ozon troposferyczny (przyziemny) powstaje m.in. w wyniku reakcji fotochemicznych tlenków azotu (spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych) i lotnych związków organicznych (głównie nie spalane paliwo i rozpuszczalniki organiczne) i posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon jest silnym utleniaczem fotochemicznym, który powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, a także zmniejszenia wydolności płuc. Jest powodem występowania objawów senności, bólu głowy i zmęczenia oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Przy wyższych stężeniach występują objawy złego samopoczucia, nasilają się bóle głowy, rośnie pobudliwość, zmęczenie i wyczerpanie, objawy apatii.

W poprzednich latach sygnalizowano problem z dotrzymaniem normy dla benzo(a)pirenu i ostatnie badania potwierdziły konieczność podjęcia działań na rzecz ograniczenia stężeń tego zanieczyszczenia. Cały teren projektu planu znajduje się w obszarze przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu Pd12aBiB(a)Pa01 wyznaczonego w *Programie ochrony powietrza* (2013 r.). Benzo(a)piren jest głównym przedstawicielem wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, których źródłem mogą być silniki spalinowe, spalanie odpadów, liczne procesy przemysłowe, a także wszelkie procesy rozkładu termicznego związków organicznych

przebiegające przy niewystarczającej ilości tlenu. Nośnikiem benzo(a)pirenu w powietrzu jest pył, dlatego jego szkodliwe oddziaływanie jest ściśle związane z oddziaływaniem pyłu oraz jego specyficznymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi. Benzo(a)piren oddziałuje szkodliwie nie tylko na zdrowie ludzkie, ale także na roślinność, glebę i wodę. Wykazuje on małą toksyczność ostrą, zaś dużą toksyczność przewlekłą, co związane jest z jego zdolnością kumulacji w organizmie. Wysokie wartości B(a)P w mieście występują w miesiącach zimowych. Można zatem założyć, że odpowiedzialna jest za nie przede wszystkim niska emisja z systemów grzewczych, związana z sektorem komunalno-bytowym, ale w projekcie planu głównym jego źródłem jest komunikacja samochodowa.

Projekt planu wg *Programu ochrony powietrza* (2013 r.) znajduje się również w większości na obszarze zagrożenia z przekroczonym poziomem dopuszczalnym pyłu zawieszonego PM10. Pył zwieszony PM10, jest mieszaniną bardzo drobnych cząstek stałych i ciekłych, które mogą pochodzić z emisji bezpośredniej (pył pierwotny) lub też powstają w wyniku reakcji między substancjami znajdującymi się w atmosferze (pył wtórny). W skład pyłu wchodzi głównie węgiel organiczny i elementarny, materia mineralna, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA) – w tym benzo(a)piren, metale ciężkie takie jak: ołów, kadm, nikiel, arsen i inne, jony sodu, potasu, wapnia, magnezu, jony amonowe, siarczany, azotany, chlorki, dioksyny, furany. Czynnikiem sprzyjającym szkodliwemu oddziaływaniu pyłu na zdrowie jest przede wszystkim wielkość cząstek. Wzrost stężenia zanieczyszczeń pyłowych PM10 powoduje kilkuprocentowy wzrost zachorowań na choroby górnych dróg układu oddechowego, w tym astmy. Znaczna część emisji pyłu z transportu drogowego pochodzi z procesów innych niż spalanie paliw, do których zaliczyć można np. ścieranie opon i hamulców oraz ścieranie nawierzchni dróg i unoszenie. W przypadku roślin pył, który osadza się na ich powierzchni, zatyka aparaty szparkowe oraz blokuje dostęp światła utrudniając tym samym fotosyntezę. Nie bez znaczenia jest też wpływ na środowisko naturalne, gdzie obecność pyłu może prowadzić do ograniczenia widoczności (powstawanie mgieł). Cząstki pyłu przenoszone są przez wiatr na duże odległości, następnie osiedlają się na powierzchni gleby lub wody. Pył obecny w powietrzu może mieć nawet negatywny wpływ na walory estetyczne otaczającego nas krajobrazu. Zanieczyszczenia mogą uszkodzić kamień i inne materiały, w tym ważnych kulturowo obiektów takich jak rzeźby czy pomniki i budowle historyczne. Wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM10 w okresie letnim wskazuje na istotny udział komunikacji. W czasie letnich upałów, na skutek powstawania niekorzystnych warunków meteorologicznych spowodowanych brakiem konwekcji powietrza, mogą powstawać sytuacje smogowe, utrudniające przewietrzanie miasta i powodujące kumulację zanieczyszczeń.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2017 r. wyniosła 7,9 °C (GUS 2018). Liczba dni mroźnych wynosi od 50 do 60, z przymrozkami od 110 do 138 dni. Okres wegetacyjny trwa 200 - 210 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,5 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w pięcioleciu 2013 - 2017 wyniosła 691 mm (GUS 2014 - 2018). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

Prawie cały obszar to tereny ograniczające poziomą wymianę powietrza oraz tereny utrudniające przewietrzanie. Główną przeszkodą dla przepływu powietrza są budynki o określonej wysokości oraz zgrupowania roślinności wypełniające przestrzeń między nimi. Im zabudowa jest bardziej zwarta, tym kluczowy proces klimatyczny w mieście – przewietrzanie – będzie bardziej utrudniony. Powierzchnią kontrastową termicznie, dynamizującą wymianę konwekcyjną powietrza jest obszar istniejącego ogródka jordanowskiego. Poprawia on cyrkulację powietrza w granicach planu. Niezabudowany niewielki fragment terenu w dolinie rzecznej, to obszar z dominującym procesem przewietrzania.

Lokalnie cyrkulację powietrza wspomogą zachowanie dobrze rozwiniętego drzewostanu o dobrej kondycji zdrowotnej oraz utworzenie terenów zieleni wśród zabudowy. Drzewa, w szczególności duże i stare, odgrywają ogromną rolę przyrodniczą i ekologiczną. Pomagają wyrównać tzw. „wyspy ciepła” będące skutkiem nadmiaru szkła i betonu. Tereny miejskie z dojrzałymi drzewami mogą obniżać latem temperaturę otoczenia, w porównaniu do terenów bez drzew. Ulice miejskie są najruchliwszymi i najbardziej zanieczyszczonymi fragmentami miast, zatem obecność drzew ma szczególne znaczenie dla poprawy jakości środowiska miejskiego, zwłaszcza w częściach centralnych.

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

Na obszarze objętym planem przedmiotem ochrony konserwatorskiej jest część obszaru miasta Białegostoku, wpisana do rejestru zabytków decyzją WKZ z dnia 15 maja 1975 r. nr A-287.

Na obszarze objętym planem przedmiotem ochrony konserwatorskiej są następujące zabytki wpisane do rejestru zabytków:

- 1) dwór przy ul. Adama Mickiewicza 15, z połowy XIX w., decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku z dnia 13.04.1987 r., nr rejestru A-320;
- 2) Sąd Okręgowy i Sąd Grodzki przy ul. Adama Mickiewicza 5, obecnie Sąd Apelacyjny, z lat 1929-1933, wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku z dnia 20.05.2013 r. nr rejestru A-516.

Ustala się strefę ochrony konserwatorskiej obejmującą teren ogródka jordanowskiego (teren o symbolu 12ZP). W granicach tej strefy nakazuje się m.in.:

- odtworzenie historycznego rozplanowania i zagospodarowania terenu,
- zachowanie i wkomponowanie w zagospodarowanie terenu wartościowego drzewostanu oznaczonego na rysunku planu,
- zachowanie i ochronę istniejącego budynku przy ul. Adama Mickiewicza 31/2.

Obejmuje się ochroną następujące budynki ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

- 1) dom przy ul. Augustowskiej 5 z około 1934 r.;
- 2) budynek przy ul. Adama Mickiewicza 1, dawny Instytut Panien Szlacheckich z k. XIX w., obecnie Wydział Prawa Uniwersytetu w Białymstoku;
- 3) gmach użyteczności publicznej przy ul. Adama Mickiewicza 3, dawna Izba Skarbową, obecnie Urząd Wojewódzki w Białymstoku z 1927 r.;
- 4) budynek mieszkalny przy ul. Adama Mickiewicza 11 z 1934 r.;

- 5) dom przy ul. Mickiewicza 13A, obecnie placówka socjalizacyjna dla dziewcząt Sióstr Służebnic Matki Dobrego Pasterza z k. XIX w.;
- 6) dom mieszkalny przy ul. Adama Mickiewicza 25 z lat 30 XX w.;
- 7) kamienica przy ul. Elizy Orzeszkowej 15 z k. XIX w.

Obejmuje się ochroną niezabytkowe budynki i zespoły budynków:

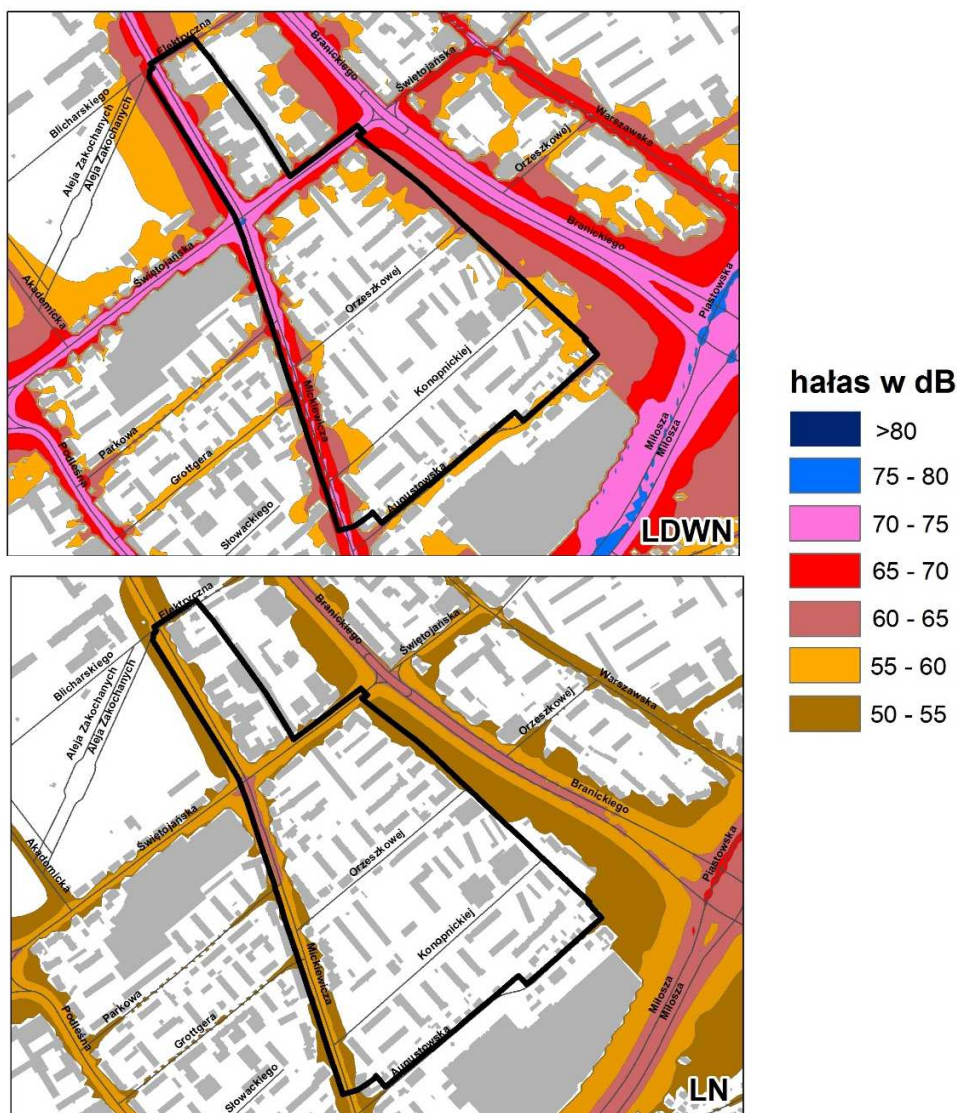
- 1) zespoły 5 kondygnacyjnych budynków mieszkalnych wielorodzinnych:
 - a) przy ul. Elizy Orzeszkowej 2, 6 i 14,
 - b) przy ul. Elizy Orzeszkowej 3A, 5A, 7A i przy ul. Adama Mickiewicza 17,
 - c) przy ul. Elizy Orzeszkowej 9 i 9A i przy ul. Świętojańskiej 13A i 13B,
 - d) przy ul. Marii Konopnickiej 5A i 14,
 - e) przy ul. Marii Konopnickiej 4, 6, 8, 10, 12 i 12A,
 - f) przy ul. Marii Konopnickiej 2 i 2A i przy ul. Adama Mickiewicza 33A,
 - g) przy ul. Świętojańskiej 13/2, 13/3 i 13/4;
- 2) budynek Przedszkola Samorządowego przy ul. Marii Konopnickiej 1 z lat 60 XX w.;
- 3) budynek przy ul. Adama Mickiewicza 31/2 (położony na terenie ogródka jordanowskiego);
- 4) budynek drewniany przy ul. Augustowskiej 15A.

klimat akustyczny

Według *Mapy akustycznej miasta Białegostoku* z 2017 r. (rys. 5) największym źródłem emisji liniowej oddziałującej na analizowanym obszarze są ulice: Adama Mickiewicza i ul. Świętojańska. Hałas od tych ulic występuje tutaj na poziomie do 75 dB, powodując na wielkich fragmentach przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu do 5 dB.

Na omawianym terenie nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu przemysłowego i kolejowego. Oddziaływanie linii kolejowych ma całkowicie marginalne znaczenie pod względem charakterystyki akustycznej całego miasta.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku
(w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej)

Rysunek 5 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DN} i L_N w obszarze projektu planu
źródło: Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.

promieniowanie elektromagnetyczne

W obecnym stanie zagospodarowania obszaru znajduje się stacja bazowa telefonii komórkowej przy ulicy Świętojańskiej. Promieniowanie elektromagnetyczne nie stwarza zagrożenia dla ludzi, pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na dużych wysokościach, w przestrzeni niedostępnej dla ludności. Na podstawie przeprowadzonych pomiarów pól elektromagnetycznych w 2016 r. należy stwierdzić, iż w żadnym z badanych punktów na terenie Białegostoku nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych ich poziomów (WIOŚ 2018).

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu

Brak obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na tym obszarze uniemożliwi prawidłowe kształtowanie polityki przestrzennej, przeznaczanie terenów na określone cele oraz ustalanie zasad ich zagospodarowania i zabudowy (zgodnie z Art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Ponadto sytuacja taka utrudniłaby kształtowanie ładu przestrzennego oraz ochronę środowiska.

Brak realizacji ustaleń projektu planu spowodowałby, że parametry i sposoby kształtowania i uzupełnienia zabudowy oraz zasady i zakres przekształceń istniejącej zabudowy nie zostałyby jednoznacznie określone. Elementy uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego, jego skala i spójność architektoniczno-przestrzenna mogłyby ulec zbyt daleko idącym przekształceniom i nie zostać zachowane.

Nie określono by również zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w tym na terenie Ogródka Jordanowskiego w rejonie ulic Mickiewicza i Marii Konopnickiej oraz zasad zagospodarowania przestrzeni publicznych, a kontynuacja ciągów pieszych nie zostałaby zapewniona. W przypadku braku planu wartościowy drzewostan nie byłby w żaden sposób chroniony. Obsługa komunikacyjna i infrastrukturalna obszaru oraz wskaźniki i sposób lokalizacji miejsc postojowych nie zostałyby określone i nie mogłyby być egzekwowane. Ponadto niemożliwe byłoby uporządkowanie terenu i funkcjonalne rozdzielenie terenów zieleni urządzonej od miejsc postojowych (parkingów) z dojazdami.

W przypadku braku planu z zakazem lokalizacji kondygnacji podziemnych na terenach o wysokim poziomie wód gruntowych, szczególnie mając na względzie położenie obszaru w bezpośrednim sąsiedztwie doliny rzeki Białej, niemożliwe byłoby zapewnienie ochrony terenu i sąsiedniej istniejącej zabudowy przed potencjalnymi szkodami spowodowanymi podtopieniami oraz ograniczenie nowych barier swobodnego przeszkód spływu wód gruntowych ze zlewni w kierunku rzeki Białej.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała oddziaływanie lokalne, ograniczające się do granic jego terenu, nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000 (znajdujące się poza granicami miasta, w odległości ok. 7 km) oraz inne powierzchniowe formy ochrony przyrody położone najbliżej granic projektu planu, tj. Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 600 m w kierunku południowym oraz drzewa będą pomnikami przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu będzie miała oddziaływanie lokalne, odnoszące się do granic opracowania.

Przez niewielki fragment na północnym-wschodzie przebiega dolina rzeki Białej, która to w granicach projektu planu została utwardzona, zurbanizowana. Dolina rzeki Białej ciągnie się dalej za wschodnią granicą opracowania. Korytarz ekologiczny doliny Białej i jej dopływów stanowi w skali lokalnej najważniejszy ciąg ekologiczny za pośrednictwem, którego realizują się związki pomiędzy Puszcą Knyszyńską, Stawami Dojlidzkimi i Doliną Supraśli. Odgałęzienia tego systemu pozwalają na wzajemne powiązania większych kompleksów leśnych i terenów otwartych na terenie miasta i poza nim. Te naturalne związki mają ogromne znaczenie dla

podtrzymania i odnawiania populacji zwierząt i roślin na terenie miasta. Są to główne ostoje różnorodności biologicznej.

Za północno-zachodnią granicą projekt planu sąsiaduje z Parkiem Planty oraz Parkiem Starym im. Księcia J. Poniatowskiego. Parki są najbardziej wartościowymi elementami systemu zieleni, ponieważ przeznaczone są one do wypoczynku i rekreacji zarówno ludzi starszych, jak i młodzieży i dzieci. Ich obecność urozmaica architekturę i poprawia pejzaż miasta. Parki są ostoją licznych gatunków roślin, ich obecność poprawia mikroklimat miejski, który jest mocno zachwiany głównie poprzez duże natężenie ruchu ulicznego.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIECZNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

W granicach projektu planu nie występują obszary lub obiekty podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 7 km od projektu planu w kierunku wschodnim: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 7). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie Białegostoku (najbliższej granicy planu – Rezerwat Las Zwierzyniecki w odległości ok. 600 m w kierunku południowym oraz drzewa będą pomnikami przyrody).

Obszar objęty projektem planu jest obszarem miejskim, w dużej części przekształconym antropogenicznie, jednak pomiędzy zabudowaniami występuje bogata zieleń osiedlowa z licznymi dojrzałymi zadrzewieniami. Przy realizacji ustaleń planu istniejące drzewa powinny zostać zachowane w jak największym stopniu. Istniejące pojedyncze drzewa i grupy zieleni powinny być wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Drzewa predysponowane do zachowania zostały zaznaczone na mapie. Zieleń w mieście poprawia skład atmosfery wzbogacając ją w tlen, w upalne dni reguluje temperaturę dając chłód i zacienienie w dzień, a oddając ciepło w nocy. Zachowanie w największej ilości terenów zielonych, drzew i krzewów spowoduje zmniejszenie presji na naszą kanalizację burzową i pozwoli odnowić zasoby wód gruntowych, gdyż drzewa i krzewy zatrzymują (retencjonują) deszczówkę, ich korzenie ułatwiają jej powolną infiltrację do gruntu. Tylko drzewa dorodne, zdrowe i w pełni rozwinięte (posadzone w należycie przygotowanych, odpowiednich miejscach) mogą skutecznie łagodzić efekt suszy (redukować tzw. wyspy ciepła), zmniejszać straty wody opadowej. Obficie wypełnione zielenią przestrzenie miejskie wpływają na jakość życia mieszkających tu ludzi.

Położenie obszaru w mieście, a szczególnie w centrum, jest ściśle związane z szeregiem powiązanych, negatywnych oddziaływań. Drzewa rosnące w ekstremalnych warunkach miejskich narażone są na działanie wielu czynników ograniczających (niekorzystne warunki glebowe, mikroklimatyczne, zanieczyszczenie powietrza, mechaniczne uszkodzenia i zniszczenia podziemnej i nadziemnej części drzew, choroby (patogeny słabości i szkodniki), które powodują spadek wydajności procesów fizjologicznych oraz skrócenie czasu życia drzew. Na kondycję

drzew ulicznych szczególnie wyraźnie wpływa również stopień zasolenia gleby oraz jej odczyn. Zasolenie gleb jest szczególnie wyraźne wzdłuż ulic i ciągów komunikacyjnych. Jest to spowodowane wykorzystywaniem chlorków sodu i wapnia do oczyszczania jezdni ze śniegu i lodu. Roztwory soli są rozbryzgiwane przez koła jadących samochodów na pobocza, gdzie rosną drzewa uliczne. Istniejąca zieleń, która jest ważnym składnikiem krajobrazu miasta powinna być odpowiednio pielęgnowana, należy zwrócić uwagę na nieobetonowywanie drzew przyulicznych i odpowiednie przycinanie ich koron. Należy dążyć do zwiększenia przepuszczalności nawierzchni pod i między drzewami oraz zapobiegać zagęszczeniu podłoża. W celu utrzymania drzew w dobrym stanie konieczne jest nawadnianie, które stale będzie wyrównywało niedobory wilgoci.

Opracowywanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest dobrym momentem na zwrócenie większej uwagi na istniejącą zieleń, wkomponować ją w jak największym stopniu w zagospodarowanie tego terenu, zaaranżować ją w sposób estetyczny. Wskazana jest ochrona cennej zieleni, zwłaszcza zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz towarzyszącej obiektom usługowym – poprzez utrzymanie wysokiego procentu powierzchni biologicznie czynnej, z obowiązkiem zachowania najcenniejszych egzemplarzy drzew. Projekt planu powinien być szczególnie ukierunkowany na ochronę terenów zielonych.

Część terenów leży na obszarach o wysokim poziomie wód gruntowych. W przypadku ewentualnej realizacji kondygnacji podziemnych w nowej zabudowie, nastąpiłoby zakłócenie przepływu wód gruntowych. Mogłoby dojść do spiętrzenia wód podziemnych i podtopień budowli w jej sąsiedztwie. Zatem budowa parkingów podziemnych, przy wysokim poziomie wody gruntowej byłaby niekorzystna. W projekcie planu pojawiają się jednak zapisy zakazujące na niektórych terenach realizacji kondygnacji podziemnych.

Na terenach miejskich infiltracja do gruntu jest bardzo ograniczona, dużo jest nawierzchni nieprzepuszczalnych. Mając na uwadze niewydolność miejskiego systemu sieci kanalizacji deszczowej oraz odbiorników naturalnych podczas intensywnych opadów deszczu, podczas prac projektowych związanych z budową nowych inwestycji powinno się zagospodarowywać nadmiar wód „u źródła”. Zaleca się rezygnację z niektórych powierzchni uszczelnionych na rzecz powierzchni przepuszczalnych (np. parkingi, niektóre ciągi komunikacyjne). Szczególnie ważne jest wyposażenie i rozwiązania sprzyjające retencjonowaniu wód opadowych nowobudowanych inwestycji powodujących znaczące uszczelnianie powierzchni terenu i zwiększenie spływu powierzchniowego. Rezygnując z coraz to wyższych krawężników, korzystając bezpłatnie z grawitacji wodę deszczową z chodników można by było kierować na trawiaste pasy między pasami ruchu i tam infiltrować.

Tereny bezpośrednio narażone na uciążliwe trasy komunikacyjne powinny być predysponowane do zagospodarowania ich otoczenia obiektami o funkcjach mało wrażliwych na uciążliwości, dopuszczających obniżone standardy środowiska. Dotyczy to funkcji, dla których nie są normowane dopuszczalne poziomy hałasu środowiskowego, np. funkcje usługowe.

Na obszarze objętym planem występują wysokie wartości pyłu zaw. PM10 oraz benzo(a)piranu. Odpowiedzialna jest za nie głównie emisja komunikacyjna oraz emisja napływowa. Nadmierne zapylenie jest szkodliwe dla zdrowia. Pyły stanowią poważny czynnik chorobotwórczy ponieważ mogą powodować, np. podrażnienie naskórki i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywoływać choroby alergiczne. Nie istnieje próg stężenia, poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują. Ponadto pyły zawieszane i B(a)P mogą występować w żywności, glebie i tkankach różnych organizmów. Do działań zmierzających do obniżenia emisji komunikacyjnej,

wpływającym na zmniejszenie emisji PM10 powinno być częste czyszczenie jezdni, szczególnie w okresach bezdeszczowych. Ważna jest również modernizacja i remonty dróg, rozwój i modernizacja systemu transportu publicznego, w celu zmiany sposobu poruszania się mieszkańców z indywidualnego na zbiorowy, ważny jest również rozwój ścieżek rowerowych i infrastruktury rowerowej. Układ zabudowy powinien zapewnić przewietrzanie miasta. Działaniem pozytywnym byłoby zwiększenie udziału zieleni w przestrzeni, oraz maksymalne zachowanie już istniejącej. Zieleń zatrzymuje i wchłania zanieczyszczenia.

Na terenie zabudowanym większość ptaków gnieździ się w budynkach. Zakładają tu gniazda przede wszystkim dlatego, że w mieście brakuje innych, naturalnych miejsc lęgowych (np. dziuplastych drzew). Ptaki zasiedlają otwory wentylacyjne, przestrzenie stropodachów i strychów, gzymsy, wnęki i szpary w elewacjach, pod rynnami, parapetami itp. Najbardziej znane i najczęściej występujące spośród ptaków to: jerzyk, wróbel, kawka, a także gołąb miejski i jaskółka oknówka. Wróbel i jerzyk są całkowicie zależne od miejsc gniazdowania w budynkach. Wszystkie ptaki związane z budynkami, łącznie z gołębiem miejskim, są objęte ścisłą ochroną gatunkową. Nie wolno ich zabijać, płoszyć, niszczyć ich jaj, gniazd, siedlisk. Niezależnie od różnych okresów lęgów u różnych gatunków ptaków tzw. okres lęgowy wg przepisów prawa zaczyna się 1 marca, a kończy 15 października.

Ewentualne planowane docieplenie budynków z zewnątrz może wywierać negatywny wpływ na niektóre gatunki ptaków gniazdujących m.in. w szczelinach ścian jak np. jerzyki czy jaskółki. W związku z tym, aby załagodzić negatywne oddziaływanie na środowisko naturalne, należy unikać prowadzenia tego rodzaju prac w okresie lęgowym. W miarę posiadanych możliwości powinno się umożliwić ptakom gniazdowanie na budynkach np. poprzez powieszenie budek lęgowych lub zostawienie/stworzenie miejsc korzystnych do zakładania gniazd. Przed rozpoczęciem prac remontowych, termomodernizacyjnych zarządca budynku powinien zlecić doświadczonemu ornitologowi inwentaryzację przyrodniczą w zakresie występowania ptaków gatunków chronionych, w celu uniknięcia nieumyślnego zniszczenia ich schronień. Wykonanie ekspertyzy ornitologicznej pozwoli na ustalenie jakie gatunki ptaków zasiedlają budynek z podaniem liczby par lub osobników. Ustala się również jakie działania należy podjąć by zminimalizować wpływ prac na ich siedliska.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU

Generalną zasadą zagospodarowania przestrzennego jest zrównoważony rozwój.

W ustaleniach zawartych w projekcie planu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju:

- uwzględniono wymagania ochrony środowiska,
- zaproponowano część terenu pod zielenią urządzonej,
- uwzględniono wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, wód i hałasu.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę programy i plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza poprzez dotrzymanie poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz poziomu docelowego B(a)P. Wpłyne to na poprawę warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepszą jakość życia w aglomeracji. Realizacja zadań wynikających z *Programu ochrony powietrza* ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. W następstwie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały uwzględnione ustalenia umożliwiające ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, poprzez działania takie jak:

- stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- pozostawienie wydzielen z zielenią urządzoną,
- ustalenie stosowania ogólno miejskiej sieci ciepłowniczej; wodnej i parowej jako podstawowy system zaopatrzenia w ciepło,
- dopuszczenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - a) przetwarzania energii elektrycznej,
 - b) odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - d) spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW,
- dopuszczeniu stosowania innych systemów i czynników służących do przesyłania energii,
- zakazie lokalizacji wolno stojących, nadziemnych zbiorników na gaz i paliwa płynne.

Celem Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku jest zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, w oparciu o ustalone priorytety. W tym celu wykorzystano *Mapę akustyczną miasta Białostok* z 2017 r. oraz *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* z 2014 r. W projekcie planu ustalono odnośnie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami w stosunku do terenu w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. Mieszkańców, oraz w stosunku do terenów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. W budynkach mieszkalnych i usługowych z zakresu oświaty ustalono zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych. Ustalono również nasadzenia drzew i krzewów w liniach rozgraniczających dróg. Wobec tego spełniono przesłanki z *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku* odnośnie zmniejszenia skali narażenia mieszkańców miasta na ponadnormatywny poziom hałasu emitowanego przez środki transportu i sektor gospodarczy.

W związku z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym ustalono obsługę łączności telefonii bezprzewodowej z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych na obszarze objętym planem i poza jego granicami

oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych lokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach. Zakazano również lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach położonych bezpośrednio w pierzei ul. Adama Mickiewicza, Augustowskiej oraz na budynkach położonych w bezpośrednim sąsiedztwie bulwarów rzeki Białej.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. Analizowany teren należy do zlewni rzeki Białej, a docelowo do obszaru dorzecza Wisły. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. Wspomoże to proces podczyszczania wód opadowych oraz zapewni prawidłowy obieg wody w przyrodzie. Dodatkowe ustalenie zakazujące realizacji kondygnacji podziemnych na terenach z wysokim poziomem wód gruntowych nie zakłóci przepływu wód gruntowych w zlewni w kierunku rzeki Białej. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań antropogenicznych w zlewni mających wpływ na wody podziemne.

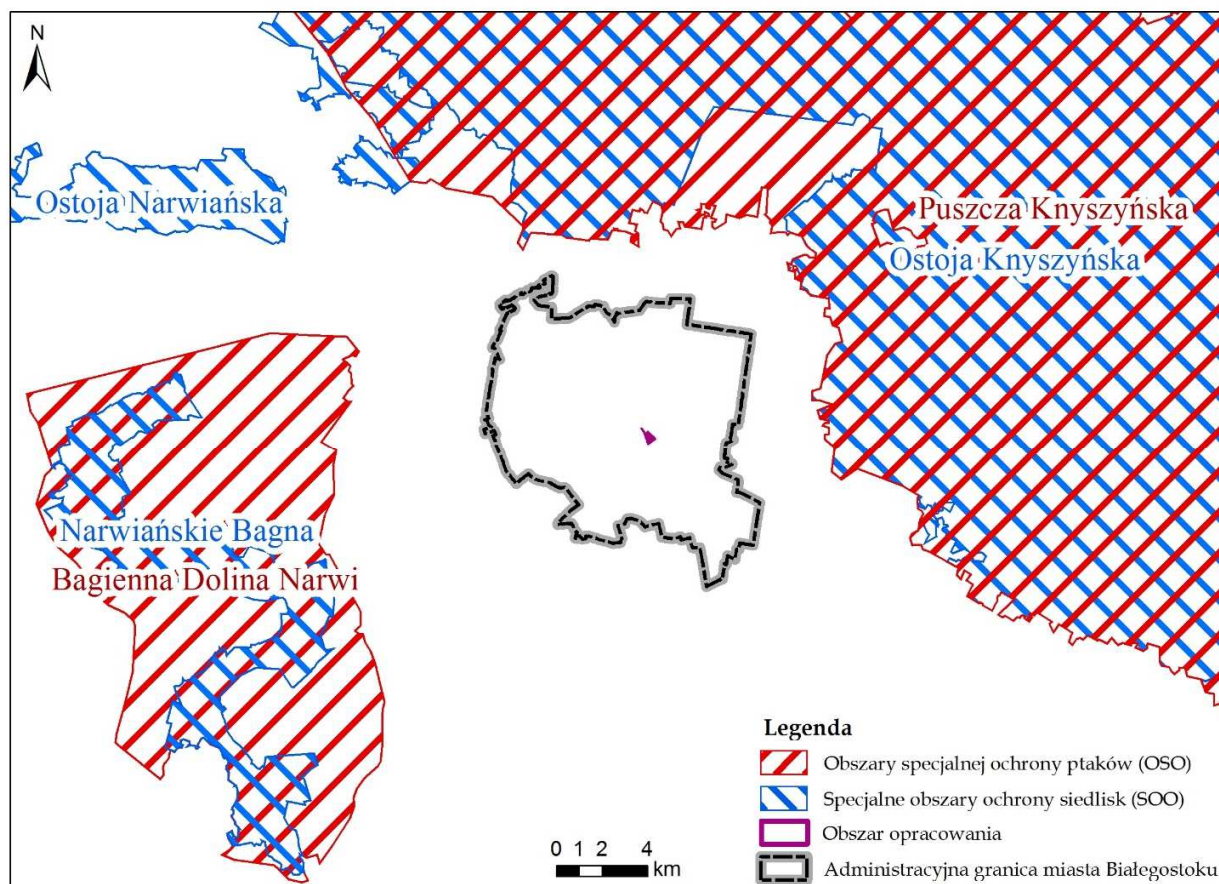
Cele zawarte w *Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych* dążą do poprawy jakości wód poprzez m.in. wyposażenie aglomeracji w system kanalizacyjny. Realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności. W projekcie planu ustalono, ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej podstawowym systemem odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono odprowadzanie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

Założenia projektu planu przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Zamierzenia projektu planu miejscowego nie będą wpływały na zmianę klimatu.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską (kod PLB200003) i Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006), ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródliskowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru ochrony siedlisk (SOO). Projekt planu nie wpłynie ponadto na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będącymi głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej jako obszaru specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie poprzez zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

Rysunek 6 Lokalizacja projektu planu względem najbliższych obszarów Natura 2000

W związku z powyższym, postanowiono przedstawić potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska (tabela 2) w skali lokalnej, który będzie różny w poszczególnych etapach inwestycyjnych.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
Różnorodność biologiczna	objęcie ochroną drzew wartościowych i wkomponowanie w przyszłe zagospodarowanie terenu,	+ D B
	zachowanie istniejącego ogródka jordanowskiego,	+ D B
Zwierzęta	umożliwienie dalszego bytowania (ewentualnie gniazdowania) zwierząt na obszarze silnie przekształconym przez człowieka (w otoczeniu budynków oraz drzew),	+ D B
Ludzie	spalanie paliw do celów komunikacyjnych wpływa na powstawanie ozonu troposferycznego oraz zwiększenie zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu mających wpływ na zdrowie ludzi,	- W B D
	wprowadzenie udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę,	+ D S B

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku
 (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej)

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań¹⁾
	zapewnienie ochrony przed oddziaływaniem promieniowania elektromagnetycznego ze stacji bazowych telefonii komórkowych,	+ S B/P
	wprowadzenie klasyfikacji obszarów planistycznych ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami	+ D S B/P
	stosowanie scentralizowanego systemu ogrzewania budynków lub proekologicznych nośników energii zapewni odpowiednią jakość powietrza,	+ D S B
Rośliny	kształtowanie zieleni towarzyszącej obiektom mieszkaniowym i usługowym,	+ D S B
	objęcie ochroną pojedynczych drzew szlachetnych i wkomponowanie w przyszłe zagospodarowanie terenu,	+ D B
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenach planistycznych (m.in. kształtowanie zieleni towarzyszącej zabudowie),	+ D S B
Woda	spływy i infiltracja zanieczyszczonych wód opadowych z powierzchni utwardzonych, parkingów terenowych,	- D S B/P
	dalsze funkcjonowanie scentralizowanego systemu wodno - kanalizacyjnego,	+ D S B
	zapewnienie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej ułatwiającej wsiąkanie wód opadowych zapewniającej prawidłowy obieg wody w przyrodzie,	+ D S B
	zapewnienie swobodnego przepływu wód gruntowych poprzez zakaz realizacji na terenach o wysokim poziomie wody gruntowej kondygnacji podziemnych,	+ D S B
Powietrze	emisja zanieczyszczeń głównie z komunikacji samochodowej,	- D S B W
	ustalenie podstawowego systemu zaopatrzenia w ciepło z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych oraz dopuszczenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach proekologicznych,	+ D S B
	kształtowanie zieleni przyulicznej,	+ D S B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu podczas etapu budowy,	- D/Ś S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ D S B
	zachowanie minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych,	+ D S B
Krajobraz	kształtowanie strefy śródmiejskiej miasta przy wykorzystaniu dziedzictwa kulturowego i historycznego oraz terenów zieleni urządzonej, w tym terenu ogródka jordanowskiego, a także ochrony wartościowego drzewostanu,	+ D S B
Klimat	utwardzenie, uszczelnienie terenu	- D S B
	zachowanie pojedynczych drzew i enklaw zieleni wśród zintensyfikowanej zabudowy wpłynie lokalnie w sposób korzystny na mikroklimat i cyrkulację powietrza,	+ D/Śr B
Zasoby naturalne	na znacznej części powierzchni kształtowanie gleb powstałych w wyniku intensywnej działalności człowieka (nasypy, wymiana gruntu),	- D S B
	zasolenie gleby powodowane usuwaniem śliskości w okresie zimowym,	- Ś S B/P
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,	+ D S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ D S B
Zabytki	objęcie ochroną konserwatorską części obszaru wpisanego do rejestru zabytków oraz objęcie ochroną konserwatorską terenu ogródka jordanowskiego, zachowanie budynków wpisanych do rejestru zabytków i ujętych w gminnej ewidencji zabytków oraz ochrona niezabytkowych budynków i zespołów budynków,	+ D S B

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku
 (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej)

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
Dobra materialne	dopuszczenie remontów, przebudowy istniejących budynków o funkcji innej niż określona ustaleniami planu oraz dopuszczenie remontu, przebudowy, rozbudowy oraz zmiany sposobu użytkowania istniejących budynków mieszkalnych jednorodzinnych,	+ S B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:
 D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch - chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie,
 „+” - pozytywne, „-” - negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń planu wystąpi na etapie inwestycyjnym, poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu.

10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi

w zakresie kształtowania terenów zieleni:

- w zakresie kształtowania zieleni ustala się:
 - zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),
 - kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne;
 - w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
 - zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej oraz z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych,
 - w drodze wewnętrznej 6KDW – nasadzenie drzew wzdłuż linii rozgraniczającej teren od strony rzeki Białej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych.

- w odniesieniu do drzew wartościowych wskazanych do zachowania, tj. klonów, lip, wierzb, dębów, kasztanowców, jarząbów i jesionów oznaczonych na rysunku planu:
 - ustala się utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych,
 - ustala się wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie,
 - dopuszcza się wycinkę ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym parkingów podziemnych i wielopoziomowych, względy sanitarne oraz zagrożenie ludzi lub mienia (z zastrzeżeniem, że na terenie o symbolu 12 ZP dopuszcza się wycinkę drzew wyłącznie ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej, względy sanitarne oraz zagrożenie ludzi lub mienia),
- w zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz na częściach terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „ZP”:
 - ustala się zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - ustala się wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień,
 - ustala się kształtowanie nawierzchni utwardzonych z uwzględnieniem zachowania istniejącego starodrzewu, istniejących i projektowanych ciągów pieszych oraz przyległych przestrzeni publicznych,
 - ustala się zachowanie określonego w ustaleniach szczegółowych udziału powierzchni biologicznie czynnej,
 - dopuszcza się lokalizację: placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych oraz miejsc postojowych z niezbędnym dojazdem, terenowych urządzeń sportowych, obiektów małej architektury oraz oświetlenia o zharmonizowanym charakterze, akcentów plastycznych, rzeźb, fontann itp., miejsc do gromadzenia odpadów stałych (śmietników) i trzepaków, sieci i elementów infrastruktury technicznej takich jak stacja trafo (kontenerowa lub typu „słup ogłoszeniowy”).
- na części terenu o symbolu 6MW wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” dopuszcza się realizację tymczasowego targowiska osiedlowego w formie pasażu handlowego z zachowaniem wskazanych drzew wartościowych,
- na terenie o symbolu 8.1MW,U dopuszcza się zagospodarowanie powierzchni dachów i ścian istniejących garaży zielenią np. poprzez zastosowanie pnączy, pergoli i trejaży,
- na terenie o symbolu 18MW dopuszcza się zagospodarowanie powierzchni dachów i ścian garaży wielopoziomowych zielenią np. poprzez zastosowanie pnączy, pergoli i trejaży,
- na terenie o symbolu 19MW,U dopuszcza się zagospodarowanie powierzchni dachów i ścian istniejących budynków zielenią np. poprzez zastosowanie pnączy, pergoli i trejaży,
- na terenie o symbolu 12ZP:
 - a) ustala się:
 - zachowanie i ochronę istniejących drzew, w tym wartościowych drzew wskazanych do zachowania (z zastrzeżeniem, że dopuszcza się wycinkę drzew wyłącznie ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej, względy sanitarne oraz zagrożenie ludzi lub mienia),
 - urządzenie zieleni w zróżnicowanych formach roślinności ozdobnej,

- zachowanie i częściowe odtworzenie historycznego zagospodarowania terenu ogródka jordanowskiego powstałego w latach 1947-1955, w tym: drewnianego pawilonu z werandą, historycznego układu alei, zieleńców i placu zabaw.

b) dopuszcza się:

- zmianę przebiegu i szerokości istniejących ciągów pieszych – zgodnie z przebiegiem ogólnodostępnych ciągów pieszych wskazanych na rysunku planu oraz wejść do budynków,
- docelową lokalizację placu zabaw oraz obiektów i urządzeń sportowych – we wschodniej części terenu, w miejscu lokalizacji historycznego „dziecinnego placu sportowego”,
- lokalizację akcentów architektonicznych i przestrzennych, w tym rzeźb i fontann oraz elementów małej architektury i oświetlenia – wyłącznie obręb alei i placów,
- wycinkę drzew wyłącznie ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej, względy sanitarne oraz zagrożenie ludzi lub mienia oraz odtworzenie historycznego zagospodarowania terenu.

- grodzenie terenu,

c) zakazuje się kondygnacji podziemnych.

- na terenach o symbolach: **6MW** (z wyjątkiem części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „B”, gdzie dopuszcza się maksimum jedną kondygnację podziemną), **7U**, **8.1MW**, **8.2MW**, **9U**, **10MW**, **11MW**, **12ZP**, **13UO**, **14UO**, **15.1MW**, **15.2MW**, **16MN**, **17MW**, **18MW**, **19MW,U**, **20MW**, **21MN**, **22MN** zakazuje się kondygnacji podziemnych,
- w obrębie projektu planu ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną:
 - na terenach o symbolach: **1U**, **7U**, **9U** – min. 10%,
 - na terenach o symbolach: **11MW**, **15.1MW**, **16MN**, **17MW** – min. 25%,
 - na terenach o symbolach: **21MN**, **22MN** – min. 30%,
 - na terenie o symbolu **12ZP** dla części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” – minimum 40%, a na pozostałej części terenu – minimum 70%,
 - na terenie o symbolu **2MW**, **13UO**, **14UO**, **15.2MW** – min. 50% na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „ZP”, zaś na pozostałej części terenu – minimum 25%,
 - na terenach o symbolach: **3MW,U**, **4MW,U**, **8.2MW** dla zabudowy w całości o funkcji usługowej – min. 10%, a dla zabudowy z funkcją mieszkaniową wielorodzinną – min. 25%,
 - na terenie o symbolu **5UO** – min. 50% na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „ZP”, zaś na pozostałej części terenu – min. 30%,
 - na terenach o symbolach: **8.1MW**, **10MW**, **20MW** dla zabudowy w całości o funkcji usługowej – min. 10%; dla zabudowy z funkcją mieszkaniową wielorodzinną – min. 25%, natomiast w wydzieleniu wewnętrznym „ZP” – min. 50%,
 - na terenie o symbolu **19MW,U** dla zabudowy w całości o funkcji usługowej – min. 10%, zaś dla zabudowy z funkcją mieszkaniową wielorodzinną – min. 25%,
 - na terenie o symbolu **6MW** na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „B” – min. 10%; dla zabudowy z funkcją mieszkaniową wielorodzinną – min. 25%, natomiast na częściach terenu wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „ZP” – min. 50%,
 - na terenie o symbolu **18MW** – min. 10% na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A”, oraz min. 50% na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „ZP”, zaś na pozostałej części terenu – min. 25%,

w zakresie ochrony wód powierzchniowych i gruntowych:

- ustala się ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się korzystanie z własnych ujęć wody, zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach Prawa wodnego,
- ustala się ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzania ścieków komunalnych,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków,
- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych ustala następujące odbiorniki wód opadowych i roztopowych:
 - grunt, przy wykorzystaniu retencji wodnej,
 - rzekę Białą, zlokalizowaną poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

w zakresie ochrony powietrza:

- ustala się ogólnomiejskie sieci ciepłownicze: wodną i parową jako podstawowy system zaopatrzenia w ciepło,
- dopuszcza się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - przetwarzania energii elektrycznej,
 - odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW,
- dopuszcza się korzystanie z innych systemów i czynników służących do przesyłania energii,
- zakazuje się lokalizacji wolno stojących, nadziemnych zbiorników na gaz i paliwa płynne.

w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi:

- na całym obszarze objętym planem ustala się dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców, z zastrzeżeniem:
 - na terenie usług z zakresu oświaty o symbolach: 5UO, 13UO, 14UO – jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - na terenie o symbolu 12ZP – jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych,
 - na terenach o symbolach: 1U, 7U, 9U dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku nie ustala się,
- w budynkach mieszkalnych i usługowych w zakresie oświaty ustala się zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych,

- ustala się obsługę telekomunikacyjną w zakresie łączności bezprzewodowej telefonii i internetu – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych na obszarze objętym planem i poza jego granicami oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych zlokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach,
- zakazuje się masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach położonych bezpośrednio w pierzei ul. Adama Mickiewicza, Augustowskiej oraz na budynkach mieszkalnych wielorodzinnych położonych w bezpośrednim sąsiedztwie bulwarów rzeki Białej (poza granicami planu).

w zakresie gospodarki odpadami:

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów w oparciu o plan gospodarki odpadami,

Na terenie objętym planem ustala się ograniczenie wysokości budynków, budowli oraz instalacji i urządzeń technicznych, w tym zlokalizowanych na dachach budynków – do rzędnej 196 m n.p.m.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy przeznaczające fragmenty terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „ZP” pod zieleń urządzoną. Na terenach tych ustalono zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności, a także ustalono wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień oraz zachowano określony udział powierzchni biologicznie czynnej. Nawierzchnia utwardzona będzie kształtowana z uwzględnieniem zachowania istniejącego starodrzewu. Dopuszczono między innymi lokalizację: placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych, terenowych urządzeń sportowych, obiektów małej architektury. Wskazane do zachowania gatunki drzew, zostaną wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Ustalono utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół ich pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych. Ich wycinka została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym parkingów podziemnych i wielopoziomowych, względy sanitarne, zagrożenie ludzi lub mienia. Zadrzewienia wpływają na stosunki wodne otoczenia, mają zdolności asymilacyjne i transpiracyjne, zatrzymują wody opadowe (w strefie korzeniowej, pod koroną, magazynują w swoich tkankach), które bez ich obecności byłyby odprowadzane do kanalizacji. Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Zieleń miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z

ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne. Zieleń miejska upiększa osiedla, tworzy spokojne miejsca, sprzyjające wypoczynkowi i uspołecznieniu.

Na terenie o symbolu 12ZP ustalono zachowanie i częściowe odtworzenie historycznego terenu ogródka jordanowskiego powstałego w latach 1947-1955, w tym: drewnianego pawilonu z werandą, historycznego układu alei, zieleńców i placu zabaw. Ustalono zachowanie i ochronę istniejących drzew, w tym wartościowych drzew wskazanych do zachowania oraz urządzenie zieleni w zróżnicowanych formach roślinności ozdobnej. Ważną i wyodrębniającą się funkcją ogródka jordanowskiego jest organizacja zabaw dziecięcych. To teren stworzony z myślą o dzieciach, gdzie oprócz miejsc z wydzielonymi urządzeniami służącymi zabawie, zlokalizowane są również liczne zadrzewienia. Ten teren rekreacyjno-wypoczynkowy jest adresowany do dzieci i specjalnie dla nich urządzony.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie. Również w zakresie kształtowania zieleni w drodze wewnętrznej 6KDW uwzględniono nasadzenia drzew wzdłuż linii rozgraniczającej teren od strony rzeki Białej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również stosowanie, w pasach drogowych ulic gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych.

Na terenach o symbolach: 8.1MW,U, 18MW i 19MW,U dopuszczono zagospodarowanie powierzchni dachów i ścian istniejących od strony rzeki Białej budynków zielenią np. poprzez zastosowanie pnączy, pergoli i trejaży. Ich zazielenienie przyczyniłoby się nie tylko do spowolnienia odpływu powierzchniowego, ale również do redukcji wysp ciepła. Dachy zielone dzięki pokryciu zróżnicowaną szatą roślinną, powiększają deficytową przestrzeń rekreacyjną terenów śródmiejskich. Zielone dachy zatrzymują wodę i poprawiają ewapotranspirację.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Teren objęty opracowaniem podlega ochronie akustycznej. Na obszarach zabudowy mieszkaniowej przyjęto poziom hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców (z wyłączeniem terenów niewrażliwych pod względem akustycznym: 1U, 7U, 9U). Dodatkowo zapisano by na terenach usług z zakresu oświaty przyjąć odnośnie hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i

młodzieży, natomiast na terenie o symbolu 12ZP jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. W budynkach mieszkalnych i usługowych z zakresu oświaty ustalono zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Ustalono ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę, a ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono korzystanie z własnych ujęć wody. Pełna szczelność sieci kanalizacyjnej stanowi wystarczające zabezpieczenie środowiska gruntowo – wodnego przed zanieczyszczeniem.

Ustalono, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu retencji wodnej) oraz rzeka Biała (zlokalizowana poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. W zakresie kształtowania zieleni ustalono zagospodarowanie rzeźby terenu uwzględniające formy służące retencji wody np. niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne.

Prawidłowym zabiegiem w ustaleniach projektu planu jest zakaz realizacji kondygnacji podziemnych na terenach o symbolach: 6MW (z wyjątkiem części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „B”, gdzie dopuszcza się maksimum jedną kondygnację podziemną), 7U, 8.1MW, 8.2MW, 9U, 10MW, 11MW, 12ZP, 13UO, 14UO, 15.1MW, 15.2MW, 16MN, 17MN, 18MW, 19MW,U, 20MW, 21MN, 22MN z wysokim poziomem wód gruntowych. Zapis ten zapewnia ochronę przed potencjalnymi szkodami spowodowanymi podtopieniami oraz niweluje przeszkody spływu wód gruntowych ze zlewni w kierunku rzeki Białej.

Stan jakości powietrza w obszarze projektu planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, gdyż ustalono w zakresie zaopatrzenia w ciepło ogólnomiejskie sieci ciepłownicze: wodną i parową. Dopuszczono również stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośniakach), spalania gazów opałowych i olejów opałowych niskosiarkowych, spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW. Ponadto dopuszczono stosowanie innych systemów i czynników do przesyłania energii oraz zakazano lokalizacji wolno stojących, nadziemnych zbiorników na gaz i paliwa płynne. Wszystkie te zapisy wpłyną korzystnie na obniżenie emisji komunalno-bytowej. W celu ograniczenia emisji pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz B(a)P pojawiają się zapisy uwzględniające pozostawienie w jak największym stopniu terenów zieleni, zadrzewionych pomiędzy istniejącą zabudową mieszkaniową, które to zatrzymują i wchłaniają zanieczyszczenia.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej

zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są odnotowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Zakazano lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach położonych bezpośrednio w pierzei ul. Adama Mickiewicza, Augustowskiej oraz na budynkach mieszkalnych wielorodzinnych położonych w bezpośrednim sąsiedztwie bulwarów rzeki Białej (poza granicami planu).

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓLCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)

Uwzględniając lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w projekcie planu rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego, w tym zdrowia i życia ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów planu. Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej) sporządzana była równocześnie z opracowaniem dokumentu planistycznego. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania planistyczne. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu pozwoliły na uniknięcie

potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanych i optymalnych kierunków działań.

Wariant „zerowy”, czyli nieprzystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłoby znacznie mniej korzystne. Parametry i sposoby kształtowania i uzupełnienia zabudowy oraz zasady i zakres przekształceń istniejącej zabudowy nie zostałyby jednoznacznie określone. Elementy uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego, jego skala i spójność architektoniczno-przestrzenna mogłyby ulec zbyt daleko idącym przekształceniom i nie zostać zachowane.

Nie określono by również zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w tym na terenie Ogródka Jordanowskiego w rejonie ulic Mickiewicza i Marii Konopnickiej oraz zasad zagospodarowania przestrzeni publicznych, a kontynuacja ciągów pieszych nie zostałaby zapewniona. W przypadku braku planu wartościowy drzewostan nie byłby w żaden sposób chroniony. Obsługa komunikacyjna i infrastrukturalna obszaru oraz wskaźniki i sposób lokalizacji miejsc postojowych nie zostałyby określone i nie mogłyby być egzekwowane. Ponadto niemożliwe byłoby uporządkowanie terenu i funkcjonalne rozdzielenie terenów zieleni urządzonej od miejsc postojowych (parkingów) z dojazdami.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej) wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293, z późn. zm.) oraz art. 46 pkt 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020r., poz. 283, z późn. zm.).

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni około 23,27 ha, ograniczony ulicami: Elektryczną, Mickiewicza Augustowską, granicami działek o numerach geod.: 2197/4, 2197/6, 2130/4, 2130/2 i 2130/1, ulicą Świętojańską oraz granicami działek numer geod.: 1780/5, 1780/16 i 1780/2. Stanowi on obszar zabudowy śródmiejskiej.

Jest to obszar zainwestowany, głównie zabudową mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową. W rejonie ulic: Mickiewicza i Marii Konopnickiej znajduje się teren zieleni – Ogródek Jordanowski, stanowiący ważny element przyrodniczy miasta – do zachowania i ochrony przed zabudową.

Potrzeba sporządzenia planu wynika przede wszystkim z konieczności określenia

parametrów, sposobu kształtowania i uzupełnień zabudowy oraz zasad i zakresu przekształceń zabudowy istniejącej, a także utrzymania elementów uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego, jego skali i spójności architektoniczno-przestrzennej. Teren opracowania wymaga określenia sposobu zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, wyznaczenia ogólnodostępnych ciągów pieszych, ich powiązań i kontynuacji. Konieczna jest również weryfikacja wskaźników i lokalizacji miejsc postojowych oraz obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej obszaru.

Na przedmiotowym obszarze zakłada się utrzymanie funkcji mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej oraz istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wzdłuż ulicy Augustowskiej. Przewiduje się ustalenie zasad ochrony poszczególnych budynków zabytkowych oraz zespołów uporządkowanej architektonicznie i przestrzennie zabudowy. Zakłada się utrzymanie gabarytów i wzajemnych relacji przestrzennych zabudowy, ograniczenie zakresu przekształceń istniejącej zabudowy. Planuje się również określenie zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w tym na terenie Ogródka Jordanowskiego w rejonie ulic Mickiewicza i Marii Konopnickiej, ochronę wartościowego drzewostanu oraz ustalenie zasad zagospodarowania przestrzeni publicznych z zapewnieniem kontynuacji ciągów pieszych.

Przystępując do opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Orzeszkowej i Marii Konopnickiej) zadbano by nie naruszyć celów i kierunków działań wielu dokumentów o skali lokalnej, wojewódzkiej i krajowej, na które przekładają się cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym Unii Europejskiej. Uwzględniono ponadto wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, pól elektromagnetycznych i hałasu – czynników wpływających w dużym stopniu na zdrowie i życie ludzi w strefie miejskiej.

W studium przeważająca część przedmiotowego obszaru określona została jako 1CS - tereny centrum śródmiejskiego, zaliczanych do obszarów urbanizacji. Północna część obszaru objętego projektem planu oznaczona została jako 1UP – tereny usług publicznych. Ustalone w projekcie planu wskaźniki minimalnej powierzchni biologicznie czynnej oraz maksymalnej powierzchni zabudowy na obszarze objętym projektem planu mieszczą się w wyznaczonych w studium przedziałach.

Większość obszaru ma średnio korzystne warunki fizjograficzne do zabudowy, z poziomem wody gruntowej od 1 do 2 m p.p.t. Niekorzystne warunki fizjograficzne do zabudowy panują w przebiegającej dolinie rzecznej oraz częściowo na północy, zaś dobre warunki do zabudowy ma fragment obszaru na zachodzie. Głębokość występowania pierwszego poziomu wody od powierzchni terenu na prawie całym terenie kształtuje się na poziomie od 1-2 m p.p.t, tylko na części terenu na zachodzie poziom ten jest niższy i wynosi od 2-4 m p.p.t

Według *Mapy akustycznej miasta Białegostoku* z 2017 r. największym źródłem emisji liniowej oddziałującej na analizowanym obszarze są ulice: Adama Mickiewicza i ul. Świętojańska. Hałas od tych ulic występuje tutaj na poziomie do 75 dB, powodując na wielkich fragmentach przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu do 5 dB. Cały teren projektu planu znajduje się w obszarze przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu Pd12aBiB(a)Pa01 wyznaczonego w *Programie ochrony powietrza* (2013 r.). Znajduje się on również w większości na obszarze zagrożeń z przekroczonym poziomem dopuszczalnym pyłu zawieszzonego PM10.

Opracowywanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest dobrym momentem na zwrócenie większej uwagi na istniejącą zielen, wkomponować ją w jak największym stopniu w zagospodarowanie tego terenu, zaaranżować ją w sposób estetyczny.

Wskazana jest ochrona cennej zieleni, zwłaszcza zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz towarzyszącej obiektom usługowym – poprzez utrzymanie wysokiego procentu powierzchni biologicznie czynnej, z obowiązkiem zachowania najcenniejszych egzemplarzy drzew. Projekt planu powinien być szczególnie ukierunkowany na ochronę terenów zielonych.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywoła zróżnicowane przekształcenia środowiska przyrodniczego, w zależności od aktualnego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakteru zaprojektowanych funkcji. Ocenę zmian w środowisku przyrodniczym i życiu ludzi, wywołaną realizacją ustaleń projektu planu dokonano dla wydzielonych w planie terenów różniących się przeznaczeniem, którą przedstawiono poniżej.

Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

FUNKCJA TERENU	WPŁYW USTALEŃ PLANISTYCZNYCH NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
Zabudowa usługowa, w tym z zakresu administracji i nauki U	<ul style="list-style-type: none"> - uzupełnienie zabudowy w uporządkowany sposób, - zaspokojenie potrzeb społecznych ludzi, - kształtowanie krajobrazu miejskiego, - zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpływającej pozytywnie na mikroklimat, na możliwość magazynowania, retencjonowania wód opadowych w miejscu ich powstawania, na oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających poprzez strukturę roślin,
Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna oraz usługowa MW,U	<ul style="list-style-type: none"> - ingerencja w podłoże podczas procesów budowlanych, - utwardzanie, uszczelnienie dużej powierzchni terenu, - emisja hałasu pochodząca z manewrowania na parkingach, - pobór wody i energii, - wytwarzanie odpadów i ścieków,
Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna MW	<ul style="list-style-type: none"> - podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub korzystanie z proekologicznych nośników energii wpłynie korzystnie na klimat oraz jakość powietrza, - zaopatrzenie w wodę z ogólnomiejskiej sieci wodociągowej, - odprowadzanie ścieków do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej, - gospodarka odpadami oparta o system miejski,
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna MN	<ul style="list-style-type: none"> - zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku, - kształtowanie zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz kształtowanie zieleni na częściach terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „ZP”,
Zabudowa usługowa z zakresu oświaty UO	<ul style="list-style-type: none"> - zakaz na terenach o wysokim poziomie wód gruntowych realizacji kondygnacji podziemnych,
Zieleń urządzona ZP	<ul style="list-style-type: none"> - zachowanie i ochrona istniejących drzew oraz urządzenie zieleni w zróżnicowanych formach roślinności ozdobnej, - zachowanie i częściowe odtworzenie historycznego zagospodarowania terenu ogródka jordanowskiego, - realizacja obiektów związanych z parkowym zagospodarowaniem terenu oraz obiektów małej architektury, - dopuszczenie wycinki drzew ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, względy sanitarne oraz zagrożenie ludzi lub mienia oraz odtworzenie historycznego zagospodarowania terenu.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
 projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku
 (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej)

FUNKCJA TERENU	WPŁYW USTALEŃ PLANISTYCZNYCH NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
	<ul style="list-style-type: none"> - zakazuje się kondygnacji podziemnych, - oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających przez strukturę roślin, - kształtowanie mikro- i topoklimatu miasta, - przystosowanie terenu do rekreacji i wypoczynku, - zachowanie terenu biologicznie czynnego, - maksymalne zmniejszenie przeznaczenia terenu pod utwardzone powierzchnie, - zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku,
Drogi publiczne KD Droga wewnętrzna KDW	<ul style="list-style-type: none"> - realizacja inwestycji celu publicznego, - emisja hałasu, - emisja substancji zanieczyszczających z ruchu samochodowego, - zasolenie gleb wzdłuż dróg podczas odladzania jezdni, - wykopy, nasypy, - utwardzenie nawierzchni, - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, - stosowanie w pasach drogowych gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych, - w zakresie kształtowania zieleni w drodze wewnętrznej 6KDW uwzględnienie nasadzeń drzew wzdłuż linii rozgraniczającej teren od strony rzeki Białej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych.

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy przeznaczające fragmenty terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „ZP” pod zieleń urządzoną. Na terenach tych ustalono zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności, a także ustalono wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień oraz zachowano określony udział powierzchni biologicznie czynnej. Nawierzchnia utwardzona będzie kształtowana z uwzględnieniem zachowania istniejącego starodrzewu. Dopuszczono między innymi lokalizację: placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych, terenowych urządzeń sportowych, obiektów małej architektury. Wskazane do zachowania gatunki drzew, zostaną wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Zieleń miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne. Zieleń miejska upiększa osiedla, tworzy spokojne miejsca, sprzyjające wypoczynkowi i społecznieniu.

Na terenie o symbolu 12ZP ustalono zachowanie i częściowe odtworzenie historycznego terenu ogródka jordanowskiego powstałego w latach 1947-1955, w tym: drewnianego pawilonu z werandą, historycznego układu alei, zieleńców i placu zabaw. Ustalono zachowanie i ochronę istniejących drzew, w tym wartościowych drzew wskazanych do zachowania oraz urządzenie zieleni w zróżnicowanych formach roślinności ozdobnej. Ważną i wyodrębniającą się funkcją

ogródka jordanowskiego jest organizacja zabaw dziecięcych. To teren stworzony z myślą o dzieciach, gdzie oprócz miejsc z wydzielonymi urządzeniami służącymi zabawie, zlokalizowane są również liczne zadrzewienia. Ten teren rekreacyjno-wypoczynkowy jest adresowany do dzieci i specjalnie dla nich urządzony.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na zdrowie i życie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko opracowywano równoległe z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym projektu planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania projektowe. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania przestrzenne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań.

Projekt planu przewiduje wyposażenie terenu w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, w szczególności w zakresie odprowadzania ścieków i wód opadowych. Dodatkowy zapis by nie lokalizować kondygnacji podziemnych na terenach o wysokim poziomie wody gruntowej spowoduje niezakłócony przepływ wód gruntowych ze zlewni w kierunku rzeki Białej oraz zmniejszy potencjalne straty wywołane zalaniem lub podtopieniem obiektów budowlanych. Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza nastąpi poprzez podłączenie budynków do ogólnomiejskiej sieci ciepłej oraz zastosowanie proekologicznych nośników energii.

Brak realizacji ustaleń projektu planu spowodowałby, że parametry i sposoby kształtowania i uzupełnienia zabudowy oraz zasady i zakres przekształceń istniejącej zabudowy nie zostałyby jednoznacznie określone. Elementy uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego, jego skala i spójność architektoniczno-przestrzenna mogłyby ulec zbyt daleko idącym przekształceniom i nie zostać zachowane.

Nie określono by również zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w tym na terenie Ogródka Jordanowskiego w rejonie ulic Mickiewicza i Marii Konopnickiej oraz zasad zagospodarowania przestrzeni publicznych, a kontynuacja ciągów pieszych nie zostałaby zapewniona. W przypadku braku planu wartościowy drzewostan nie byłby w żaden sposób chroniony. Obsługa komunikacyjna i infrastrukturalna obszaru oraz wskaźniki i sposób lokalizacji miejsc postojowych nie zostałyby określone i nie mogłyby być egzekwowane. Ponadto niemożliwe byłoby uporządkowanie terenu i funkcjonalne rozdzielenie terenów zieleni urządzonej od miejsc postojowych (parkingów) z dojazdami.

W przypadku braku planu z zakazem lokalizacji kondygnacji podziemnych na terenach o wysokim poziomie wód gruntowych, szczególnie mając na względzie położenie obszaru w bezpośrednim sąsiedztwie doliny rzeki Białej, niemożliwe byłoby zapewnienie ochrony terenu i sąsiedniej istniejącej zabudowy przed potencjalnymi szkodami spowodowanymi podtopieniami oraz ograniczenie nowych barier swobodnego przeszkód spływu wód gruntowych ze zlewni w kierunku rzeki Białej.

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego projektu planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję Knyszyńską, ich zadanie ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań opiniowanego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem planu oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r., poz. 1396, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283.);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r., poz. 55);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r., poz. 701, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r., poz. 1454, z późn. zm.);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja z 02.2017 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. z 02.2017 r., Ostoja Narwiańska (PLH200024) – aktual. z 02.2017 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. z 02.2017 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. z 02.2017 r.;
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie ogłoszenia krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz jego dwóch aktualizacji (M. P. nr 58, poz. 775): załącznik nr 1 - Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych (z 2003 r.); załącznik nr 2 - Aktualizacja załączników 1, 2, 3 i 4 do Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych, stanowiących wykazy niezbędnych przedsięwzięć w zakresie wyposażenia aglomeracji w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków do końca 2005 r., 2010 r., 2013 r. i 2015 r. (z 2005 r.); załącznik nr 3 - Aktualizacja Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych 2009 (z 2010 r.);
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. Nr 62, poz. 589);
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 15 czerwca 2016 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. poz. 652);
- Obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia aktualizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych (M. P. poz. 1183);
- Informacja Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o stanie środowiska na terenie powiatu miasta Białystok, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok marzec 2018 r.;
- Ocena poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacja stref województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok kwiecień 2018 r.;
- Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
- Wyniki badań pól elektromagnetycznych wykonanych na terenie województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok maj 2018 r.;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku
(w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej)

- Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie określenia „Programu ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka”;
- Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r. (www.gisbialystok.pl);
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku - uchwała Nr LI/794/18 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku”;
- Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024, Białystok 2017 r. – uchwała Nr XLIII/671/17 Rady Miasta Białystok z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska dla miasta Białegostoku na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024”;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, uchwalony uchwałą Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego poz. 2777);
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;
- Uchwała Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia „Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022”;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. poz. 1911);
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- „Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok”, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- „Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku”, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku – uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl);
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej 2000 r.,
- uchwała Nr XXXVI/580/17 Rady Miasta Białystok z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej);

- projekt uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Orzeszkowej i Marii Konopnickiej);
- własne obserwacje w terenie.
- <http://beta.btsearch.pl>;
- <http://gisbialystok.pl>;
- <http://natura2000.gdos.gov.pl>;
- <http://www.kzgw.gov.pl>.

SPIS TABEL

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu	15
Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska	36
Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu	48

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr XXXVI/580/17 Rady Miasta Białystok z dnia 29 maja 2017 r.	5
Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych	9
Rysunek 3 Wyrys ze <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku</i>	11
Rysunek 4 Projekt planu miejscowego na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku	13

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik 1 Istniejący stan środowiska przyrodniczego w granicach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej)	
Załącznik 2 Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Mickiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Elizy Orzeszkowej i Marii Konopnickiej)	
Załącznik 3 Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).	

Załącznik 3

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).

Ja, Kamila Misiewicz, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283, z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.